

List učenika OŠ »Antun Mihanović« Slavonski Brod
Godina XLI. * broj 41. * rujan 1999.

GRADONAČELNIK

METER

**POLA
STOLJEĆA**

NAŠE ŠKOLE

**OBLJETNICE
PROJEKTI
SUSRETI
RAZBIBRIGA**

**PET PLUS
KUTAK ZA OBITELJ • I MI SMO TU**

ŠKOLSKI PRAG BIT ĆE NAM UVIJEK DRAG

Tomislav Alinjak - najodlikaš 8.a razreda

Odlični svih osam godina

8.a

1. Tomislav Alinjak
2. Vedrana Grgurević
3. Filip Jandrić
4. Jure Knežević
5. Ante Rašić
6. Marko Klarić
7. Zlatko Salčinović
8. Domagoj Vuković

8.b

1. Kristina Avilov
2. Iva Antunović
3. Zrinka Horvatin
4. Marija Janžić
5. Ana Kuvač
6. Ana Marić
7. Sanja Marinić
8. Ivan Pejanović
9. Ivana Sikora
10. Marija Sikora
11. Mia Tadijanović
12. Augustin Tomac
13. Sanja Tomljanović
14. Ante Malenica

8.c

1. Josip Tomičić
2. Darija Bogdanović
3. Slaven Čičak

8.d

1. Helena Čičić
2. Denis Dimić
3. Ivana Grško
4. Alena Smajlović

Slijedi novi život: zreliji i odgovorniji. Ali uvijek će nas pratiti sjećanja na našu "osnovku" neponovljivu, jedinstvenu. Hvala joj za sve divne trenutke - male "ludosti" i velike uspjehe.

Ivana Grško, 8.d

Odlazim u svijet puno ozbiljniji, ali ostat će nezaboravljene prve suze zbog ocjene, prve ljubavi, radosti i nepodopština. Našim učiteljima hvala za sve pouke i poduke, za strpljenje i ohrabrenje.

Vedrana Grgurević, 8a

**Život je šah...
povuci pravi potez!**

Meni je moja škola najdraža i najljepša! Tako će biti sve dok bude postojao onaj dječak koji ju je prvi put vidio i zavolio.

Antonio Pindek, 8.a

**Škola je najzvučnija nota
u simfoniji života!**

Ana Kuvač i Augustin Tomac - najodlikaši 8.b

**U školu idemo za bolje sutra,
a bježimo za bolje danas.**

**Život je kao telegram:
kratak i pun pogrešaka!**

Ivana Grško - najodlikašica 8.d

Oproštaj je na pomolu ... novi izazovi i iskušenja nas vrebaju!

Ovih osam godina nije značilo samo rad i red, već mnogo spoznaja i iskustava potrebnih za život.

Andrea Pavičić, 8.c

Darija Bogdanović - najodlikašica 8.c

METEOR

List učenika

OŠ "Antun Mihanović" Slavonski Brod

ADRESA UREDNIŠTVA

Meteor, Mihanovićeve 35

35000 Slavonski Brod

Tel / fax: 035 / 444 - 501

E-mail: OS-a.mijanovic@sb.tel.hr

NAKLADNIK

OŠ "Antun Mihanović" Slavonski Brod

ZA NAKLADNIKA

Marija Katalinić, ravnatelj

GLAVNE I ODGOVORNE

UREDNIKE

Marija Katalinić, Dinka Kovačević

UREDNIŠTVO

Sanja Stanić, 7.d

Vlatko Koudela, 7.d

Kristina Feldvari, 7.d

Maja Kuzmić, 7.c

Sanja Lazić, 7.c

Vlatka Šimunić, 7.c

Tea Botica, 7.a

Tena Babić, 7.a

Filip Jandrić, 8.a

Domagoj Vuković, 8.a

Ivana Sikora, 8.b

Marija Lovrić, 4.d

Željko Stanić, 4.d

Mitja Ružojčić, 3.e

Mihovil Bičanić, 3.e

TAJNICA UREDNIŠTVA

Mirjana Vučković

SURADNICI

Nela Dončević

Antonija Martić

Ankica Vuletić

Lucija Karačić

Vikica Resanović

Vera Špoljarić

Nevenka Šamac

Vesna Bušić

Jadranka Horvat

Andrea Dujic

FOTOGRAF

FOTO OGI

GRAFIČKO OBLIKOVANJE

Zdravko Bogdanić

Delibor Jakić

-TISAK-

MARKETING COMMERC d.o.o., Sl. Brod

NAKLADA

500 primjeraka

FOTOGRAFIJE S NASLOVNICE:

"Male balerine" na bivšoj terasi škole
1957. god.

Nastavničko vijeće - 1971. god.

VELIKA HVALA SVIMA KOJI

SU

NAM POMOGLI DA SE NAŠ

METEOR POJAVI NA

ŠKOLSKOM OBZORJU

DRAGI PRIJATELJI!

U godini kada naša škola slavi svoj 50. rođendan s radošću vam poklanjamo naš godišnjak.

Istražili smo i spomenicu škole i zabilježili za ovaj broj ono najzanimljivije od temelja i prve klupe do suvremenih projekata i Interneta.

Kao što je škola sve godine dočekivala, obrazovala i ispraćala svoje učenike, tako i naše stranice zapisuju valentinske i pokladne večeri, sjećanja na školske dane naših učitelja, obiteljska druženja, natjecanja...

U međuvremenu upoznali smo i predstavljamo vam glumce, novinare, udruge i zanimljive osobnosti, sve one nasmijane, raznobojne, zaljubljene, nestašne, mršave, debele, ozbiljne i neozbiljne.

Listajući Meteor otkrit ćete i darovite literalce i likovnjake, naše zahtjeve, promišljanja i upozorenja svijetu!

Stoga vam toplo preporučujemo naš list u čije je stranice utkano puno ljubavi i ponosa nas, malih novinara, literaraca, ilustratora i slikara, naših učitelja i roditelja koji tako potvrđuju:

**ŠKOLI NIKAD NE TREBA REĆI ZBOGOM,
VEĆ DOVIĐENJA!**

Uredništvo

KAZALO

OBLJETNICE

POLA STOLJEĆA NAŠE ŠKOLE	4
OD TEMELJA DO PRVE KLUPE I DALJE	5
RAZGOVOR S RAVNATELJICOM ŠKOLE	6
I GODINE PROLAZE	18-19
HAPPY BIRTHDAY TO YOU!	34-35
DANI HRVATSKOH JEZIKA	9
BARTOL KAŠIĆ	8

IZ ŽIVOTA ŠKOLE	14-15
ŠKOLSKI PRAG - UVIJEK DRAG	2
PET PLUS	12-13
ŠKOLA U PROJEKTIMA	10-11
KUTAK ZA OBITELJ	20
I MI SMO TU	21
VJERONAČNE STRANICE	28-29
S OLOVKOM I KISTOM U RUCI	30-31
ZALJUBLJENI I MASKIRANI	17

SUSRETI - RAZGOVORI

MIRA MIHIĆ, UMIROVLJENA UČITELJICA	7
POKRETOM I SLIKOM	16
NOVINARI S NOVINARIMA	26

IZ OKRUŽENJA

MOJ GRAD	22
EKO STRANICA	23
IVANA DJECI	24
TU OKO NAS	25

ŠPORT - RAZBIBRIGA	32-33
HOBII	27
STRIP	35-36

POLA STOLJEĆA NAŠE ŠKOLE

MALA POVJESNICA

- 20. rujna-1946.** Svečano otvorena II. sedmoljetka tzv. Ženska škola s 823 upisane učenice u 16 razrednih odjela. Upravitelj škole je bio Stjepan Bosanac
- 1950./51.-** Škola je ustrojena kao osmogodišnja. Od ove školske godine više se ne održava vjerska nastava
- 1951./52.-** Uređen je školski vrt s pokusnim gredicama
- 1954./55.-** Počeo s radom Školski odbor
- 1956./57.-** Od ove školske godine školu pohađaju dječaci
- 1958./59.-** Izlazi prvi broj školskog lista "Meteor"
- 1960./61.-** Škola dobiva ime "Nada Božić"
- Za upraviteljicu škole postavljena gospođa Štefica Bosanac
- 1963./64.-** Jak potres znatno je ošteti školu
- Za upravitelja škole ponovno postavljen gospodin Stjepan Bosanac
- 1964./65.-** Škola je sudjelovala na 1. susret prijateljstva u OŠ "Milan Špalj" u Zagrebu
- 1968./69.-** Za direktora škole imenovan je gospodin Ilija Špoljar
- Školu su posjetili književnici: G. Krklec, B. Ćopić i D. Oblak
- 1970./71.-** Organizirana je podružna nastava u trajanju od 10 dana za učenike s jednom ili dvije slabije ocjene
- 1980./81.-** Izgrađena i započela s radom škola u "Malom Parizu"
- 1983./84.-** Marom gospodina Ilije Špoljara dograđena je i matična škola u Mihanovićevoj ulici na veliku radost svih. Sredstva je osigurao SIZ odgoja i osnovnog obrazovanja. Školu je projektirala arhitektica gospođa Alojka Čizmek
- 1991./92.-** Škola je u neovisnoj i samostalnoj Republici Hrvatskoj dobila ime hrvatskog velikana Antuna Mihanovića
- Za ravnateljicu škole imenovana je gospođa Marija Katalinić
 - Škola broji 1200 učenika i 80 uposlenih
 - Uveden vjeronauk kao izborni predmet
- 1992./93.-** Prekinuta je nastava zbog početka srpske agresije na Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu
- Škola je središte za prihvat izbjeglica iz BiH
 - Ratna godina, škola je teško stradala jer je pogođena s desetak razornih projektila iz Bosne
 - Ljetno izmještanje učenika u Primošten

- Početak školske godine 28. XI. u Kostreni kod Rijeke za učenike 7. i 8. razreda, a u Bizovcu za 5. i 6. razredne odjele. Razredna nastava radi na sigurnijim mjestima u gradu
 - Škola je popravljena, a sredstva je osiguralo Ministarstvo prosvjete i športa
 - Školu je posjetila ministrica prosvjete i športa gospođa Vesna Girardi Jurkić
- 1993./94.-** Nad sjevernim učionicama postavljen je kosi krov
- Otvorena je informatička učionica
- 1994./95.-** Asfaltirana je ulica i parkiralište pred školom
- Škola je opremljena didaktičkom opremom i nastavnim sredstvima
- 1995./96.-** Škola je uključena u više međunarodnih i državnih projekata
- Uvedeno rano učenje engleskog jezika u 1., 2. i 3. razred kao izborni predmet
- 1997./98.-** Godina velikog uspjeha - 38 učenika je sudjelovalo na najvišoj natjecateljskoj razini s zapaženim uspjesima, a košarkaši su osvojili 1. mjesto u Republici Hrvatskoj
- Škola je priključena na Internet
- 1998./99.-** Obljetnička godina
- Otvorena stalna izložbena postava Antun Mihanović
 - Slikarska kolonija - Brodski slikari školi za 50. rođendan
 - Škola je primila Županijsko priznanje "Povelju zahvalnosti" za postignuća i izuzetno visoke rezultate u odgojno-obrazovnom radu kroz 50 godina djelovanja, za posebno zalaganje i humanost tijekom Domovinskog rata i pomoć unapređivanju rada udruga Domovinskog rata i humanitarnih udruga

STJEPAN BOSANAC,
Upravitelj: 1949./50.-59./60.,
1963./64.-1967./68.

ŠTEFICA BOSANAC,
Upraviteljica: 1960./61.-1962./63.

ILIJA ŠPOLJAR,
Direktor: 1968./69.-1990./91.

POLA STOLJEĆA NAŠE ŠKOLE

Izravno iz Arhiva o našoj školi

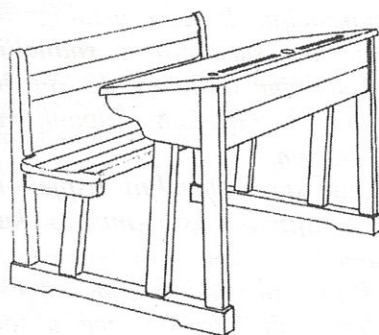
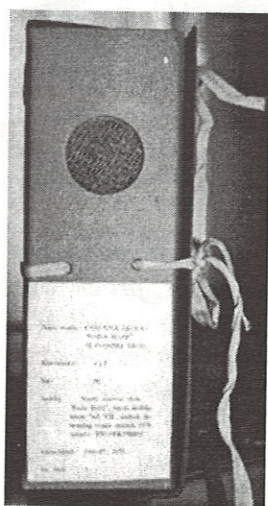
OD TEMELJA DO PRVE KLUPE I DALJE ...

U glavi inženjera D. Peraka rodila se nova zamisao: nacrt jedne osmorazredne škole.

16. kolovoza 1946. na papir je stavio njeno južno i sjeverno pročelje - odnosi se na današnju istoliku staru školu.

Već spomenuti arhitekt zavirio je u odaje svoje mašte, ali i naše buduće škole.

Presjek škole u mjerilu 1:50 izrađen je 6. rujna 1946.

U ovoj kutiji Arhiv
čuva povijest naše škole

Nije li školska klupa svima draga? Gospoda arhitekti (bilo ih je više), nisu odustali: naša škola dobila je svoju prvu klupu - prijestolje nad prijestoljima. Vidjeli smo nacрте klupa od najmanjeg mjerila do onog u prirodnoj veličini.

Točno prije pola stoljeća u novu školsku zgradu stupila je prva generacija djevojčica. Tada je to bila ženska škola, a poslije su se priključili i dječaci.

Novinarska družina

KAKO JE UČILA PRVA GENERACIJA UČENIKA NAŠE ŠKOLE

Moje se škole sjećam s velikom radošću. Kada prolazim kraj nje, uvijek osjećam želju ući, vidjeti kako djeca danas uče, igraju se i druže. Moja generacija nije u djetinjstvu imala televizore, video, računala ... Vrlo malo djece je išlo u vrtić, tako da je naše poznavanje svijeta bilo ograničeno na uski krug obitelji, rođaka, susjeda i prijatelja. Vrijeme se provodilo u igri i pomaganju u domaćinstvu. Zato je polazak u školu za nas bio veliki i uzbudljiv doživljaj. Sjećam se da sam bila vrlo ponosna što polazim u novu, prelijepu školu. Bijela zgrada s mnogo stakla i ravnim krovom bila je u to vrijeme prava atrakcija.

Prva generacija
upisana 1949./50.

Kao danas se sjećam dana kada sam s mnoštvom djevojčica, jer je sve do osmog razreda to bila isključivo ženska škola, očekivala koja će od učiteljica prozvati moje ime i s kim ću biti u razredu. Bilo je i straha pred novim što nas je očekivalo te sam žarko željela da bar neka od poznatih mi djevojčica bude sa mnom u razredu. Imala sam sreću.

Kao što se s radošću sjećam moje škole isto tako osjećam uzbuđenje uvijek kada sretmem nekoga od mojih profesorica ili razrednika Petra Balabanića - nastavnika crtanja. Bili su to većinom mladi ljudi, tek došli s fakulteta, puni želje da nam prenesu stečeno znanje. S osobitim poštovanjem sjećam se stroge, uvijek odjevene u crno, ali izuzetno obrazovane profesorice Ružice Stanišić. Ona nam je predavala prirodopis i kemiju i naučila nas tako dobro te predmete da smo svi mi, njezini učenici, kasnije u gimnaziji uvijek imali najbolje ocjene i bez mnogo učenja. Tražila je od nas mnogo, tako da je mnogi učenici nisu voljeli, ali nam je mnogo i davala: oduševljenje za stjecanje znanja o prirodi, temeljitost pri objašnjavanju svakog pojma, veliku raznovrsnost metoda u nastojanju da što bolje shvatimo ono što učimo i da to zapamtimo i mogućnost da i sami budemo vrlo aktivni u nastavi.

Profesorica Stanišić je bitno utjecala na formiranje moga karaktera i odnosa prema učenju.

Mnogo su nas obogatile i mlade profesorice Vera Marković i Božena Petrić koje su nam predavale hrvatski jezik, prof. Krunoslava Milušić, kasnije Poštenjak povijest, profesorica Milka Mutavdžić, kasnije Sudarević francuski i drugi. Sjećam ih se kao dostojanstvenih, smirenih osoba koje nikada nisu podizale glas ali su uvijek uspijevale smiriti i najnemirnije učenike i stvoriti ugodnu radnu disciplinu. Posebno je dostojanstveno djelovao naš ravnatelj profesor Stjepan Bosanac. Uvijek mirnog koraka, dotjeran i ozbiljan zračio je pravom očinskom ljubavlju prema svoj djeci. Nikad ga nismo vidjeli namrgođenog ili ljutog.

Do kraja našeg školovanja zgrada je izgledala kao nova i takvu je i danas vidim.

mr.sci Zdenka Lakić

PREMA ŠKOLI PO MJERI DJETETA

Razgovor s
gospođom
Marijom
Katalinić -
ravnateljicom
i prvom
damom
naše škole

UVIJEK S OSMJEHOM MEĐU UČENICIMA

Prigodom 50.-te godišnjice postojanja Osnovne škole "Antun Mihanović", nekada Osnovne škole "Nada Bođić", zamolili smo za razgovor našu ravnateljicu gospođu Mariju Katalinić. Toplo i s osmijehom primljeni smo u skromni ured koji odiše osobnošću. Razgovor je krenuo spontano sjećanjem naše ravnateljice na početke njenog učiteljavanja.

- Moje prvo radno mjesto bilo je u Trnjanskim Kutima, mom rodnom selu, nedaleko Slavonskog Broda. 1972. godine prešla sam u matičnu školu Garčin i tada uz rad studirala razrednu nastavu i hrvatski jezik. Kad sam došla u našu veliku školu, radila sam u razrednoj nastavi, a od 1991. godine imenovana sam ravnateljicom škole.

*** Kakva su Vaša razmišljanja o radu u razredu i ovom poslu koji danas obavljate? Koje su razlike?**

- Rad u razredu je zanimljiv, vrlo zahtjevan, pogotovo u razrednoj nastavi. To je rad koji je ispunjen međusobnom ljubavlju, iskrenošću i povjerenjem. Evo baš danas mi dolaze u goste dvoje bivših učenika danas uspješnih obiteljskih ljudi. To nas, učitelje, ispunjava velikim zadovoljstvom što smo na neizravan način sudjelovali u dječjem odrastanju. Posao ravnatelja isto traži cijelog čovjeka; složeniji je, širi, zahtjevniji, a odnosi se na cijelu školu ali i na suradnju prema užoj i široj društvenoj zajednici. Došla sam na ovo radno mjesto u samo predvečerje Domovinskog rata kada je situacija bila iznimno teška i složena. Škola je pretrpjela velike ratne štete, izmještali smo učenike dva puta, prihvaćali izbjeglice i proživljavali užase rata. Sve smo to zajedno proživjeli i uspjeli školu dovesti u red.

*** Vi ste gospođu ravnateljice, uvijek nazočni sa svojim osmijehom među učenicima. Odakle crpíte snagu za tu vedrinu?**

- Snagu crpim iz ljubavi prema učenicima, svome

pozivu i školi. Imam potrebu da vas onako snene, ponekad nesigurne i uplašene osnažim, ohrabrim, udobrovoljim i dam potporu vašem radu.

*** Mi smo vam zahvalni za tu toplinu i skrb, a sad nam recite kako se škola priprema za treće tisućljeće?**

- Do sada smo napravili dosta a trudimo se i nadalje. Geslo naše škole je "Humanim koracima prema školi po mjeri djeteta - čovjeku III. tisućljeća". Uveli smo ranije učenje engleskog jezika, od 1. razreda, a želja nam je uvesti još jedan strani jezik u školu ali ne možemo dobiti stručnjaka. Veliku pozornost poklanjamo informatičkoj pismenosti učenika, a i škola je priključena na Internet. Uključeni smo u svjetski ekološki pokret GLOBE, u Europsku mrežu škola koje promiču zdravlje, u UNICEF-ov Projekt Druženjem do zajedništva i kulture mira te u suradnji s našim Ministarstvom uveli eksperimentalni program Odgoja za demokraciju. Između ostalog važno je naglasiti da negujemo suradnju s roditeljima u nekim novim neformalnim oblicima te da je škola otvorena za suradnju s Gradom, Županijom i širom društvenom zajednicom.

*** Kako ste zadovoljni uspjehom naših učenika na natjecanjima i što mislite kako ćemo proći ove godine?**

- Vrlo sam zadovoljna uspjesima naših učenika i učitelja, ali ono što me u tome još više veseli je timski rad i suradnja na svim razinama u školi te toplo i ugodno školsko ozračje koje ovisi o svima nama.

Ponosni smo na upravo dodijeljenu županijsku Povelju zahvalnosti.

*** Kakvu biste školu željeli u 21. stoljeću? Što biste mjenjali?**

- Velika mi je želja da se rasterete školski programi, da budu primjereni učenicima, njihovim interesima i sposobnostima.

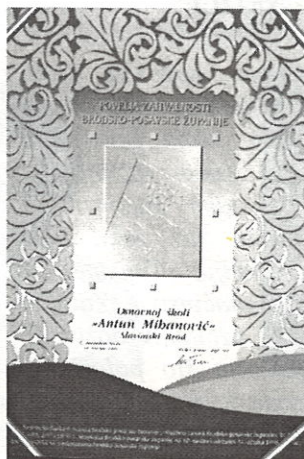
Želim da naši učenici budu osposobljeni za samoobrazovanje, da ih škola nauči gdje će naći znanje i kako ga što jednostavnije steći. Želim što manje predavačke nastave, a više istraživanja učenika

uz vođenje učitelja - mentora. Uz to bih željela bolje i suvremenije opremljenu školu. I na kraju, iako ne manje važno, stručne i zadovoljne učitelje.

*** Da se ponovo rodite, koje biste zvanje odabrali?**

- Opet bih bila učiteljica!

Sanja Lazić, 7.c

Učiteljica Mira (1956. g.)
u moslavačkoj nošnji

KADA JE ONA U RAZREDU, PJESMA JE ONO ŠTO SE ČUJE

Kažu kako glazba i ples pomlađuju ljude. Da je to istina primjer je gđa. Miroslava Mihić, učiteljica u mirovini, koja rado i danas, vrlo živahna koraka, ulazi u razred zamijeniti bolesnog kolegu. Kada je ona u razredu, pjesma se čuje.

-Pjesma i ples me odmaraju, uz pjesmu je sve lakše, i brige i posao, a život ugodniji. Radni dan u školi najljepše je započeti pjesmom.

***Kada se dogodio vaš**

prvi susret s glazbom?

-Moj prvi susret s glazbom bio je u najranijoj dobi. U mojem roditeljskom domu se često pjevalo uz svaki posao.

***Je li to ljubav koja se nosi u genima?**

-Mislim da se ljubav za pjesmu i ples donosi na svijet samim rođenjem.

***Dugo godina plesali ste u KUD-u "Otokar Keršovani". Možete li se prisjetiti tih dana?**

-Pjevala sam i plesala u školskim zborovima i folklornim grupama. Počela sam u 5. razredu osnovne škole. Tada sam prvi puta odjenula narodnu nošnju.

Bila sam član KUD-a "Otokar Keršovani" gdje sam naučila gotovo sva narodna kola. Najviše sam nastupala s kolima Balun iz Istre, Vrljika iz Like, Bunjevačko kolo, itd.

***Ljubav Vas je dovela k nama u Slavoniju, ali onu prvu ipak niste napustili.**

-Imala sam dvije želje - biti učiteljica i plesati folklor. Pošto sam kao učiteljica početnica morala ići na selo - otpala je mogućnost plesanja u gradu. Moj pokušaj da plešem u profesionalnom ansamblu Lado je propao.

U Slavoniju sam došla kad mi je bila 21 godina. Radila sam kao učiteljica na selu, a folkloru sam se samo sjećala

***Koliki dio te ljubavi ste usadili u učenike?**

-Došavši u OŠ "Nada Božić", sada "Antun Mihanović" - pokušala sam na djecu prenijeti vještine plesa narodnih kola. Na mom satu tjelesne kulture uvijek se i plesalo. Mislim da je u svakom učeniku ostao tračak ljubavi i sposobnosti.

***Što je u folkloru djeci najprivlačnije?**

-U folkloru je privlačno za djecu druženje, tjelesna aktivnost, ritam, pjevanje, odijevanje u nošnju - i sam nastup.

***Iza Vas su brojni nastupi vaših učenika. Što ste ih najradije podučavali?**

Uglavnom sam ovdje u Slavoniji djecu učila slavonska narodna kola.

MN Svoje bogato učiteljsko iskustvo danas Vam nije žao podijeliti s mladim učiteljima.

Svoje znanje iz folkloru želom prenijeti na nekog mladeg. Tugovala sam nakon odlaska u mirovinu - prvo za djecom, a zatim što nitko nije prihvatio folklornu družinu. Danas znam da će to uraditi mlada kolegica Draženka - i zato sam zadovoljna.. Dok traju pjesma i ples život je podnošljiviji.

Marija Božić, 3.e

NASTAVNICA STEFANIJA VIČIĆ OSTALA MI JE U DRAGOM SJEĆANJU

Moj tata i ja.

Zovem se Bruno, a moj tata Goran. Zajedničko nam je prezime Landek i još nešto.

Tata je nekada bio učenik moje škole.

***Kako je škola izgledala 1971. god. Kada si ti krenuo u prvi razred?**

-Škola je u ono doba bila manja, a športska dvorana nalazila se na gornjem katu i bila je puno manja od ove nove, sadašnje. Nosila je i drugo ime. Tvoja sadašnja škola se u moje vrijeme zvala Osnovna škola "Nada Božić".

***Koji su ti predmeti bili najdraži, a koje nisi volio?**

-Biologija, matematika i tehnički odgoj, bili su mi najdraži, a nisam volio engleski jezik. Sada mi je žao što ga nisam bolje savladao.

***Kako se zvala tvoja učiteljica?**

-Moja prva učiteljica zvala se Marija Benošić koja nas je učila u 1. i 2. razredu. Moj razred joj je bio zadnja generacija pred odlazak u mirovinu. Nakon gospođe Marije učila nas je učiteljica Terezija Brajković.

***Kojeg nastavnika osobito pamtiš?**

-Nastavnica Stefanija Vičić predavala nam je biologiju. Ostala mi je u posebnom sjećanju zbog svojih interesantnih predavanja. Gospođa Vičić nam je bila razrednica od 5. do 8. razreda.

***Razlikuje li se rad učitelja danas i u vrijeme tvog školovanja?**

-Mislim da je u ono vrijeme rad učitelja bio teži nego danas. Danas učitelji imaju puno više pomagala (brošure, knjižice, atlas, pa i kompjutori...).

***Sjećaš li se nekog osobitog druženja?**

-U ono vrijeme su bili organizirani susreti prijateljstva. OŠ "Nada Božić" je bila domaćin tih susreta 1977. godine. Ja sam tada ugostio dječaka po imenu Matijaž Urbanc iz Republike Slovenije.

***Je li školski program tada bio teži?**

-Smatram da je danas školski program teži nego u vrijeme moga školovanja, ali sadašnja djeca su naprednija i uspješno svladavaju sve zadatke i obveze.

***Kako su bile organizirane izvannastavne aktivnosti?**

-Slobodne aktivnosti su bile dobro organizirane. Postojali su pjevački zbor, literarna družina i foto družina, koju sam i ja pohađao kod nastavnika Peje Kovačevića. On nam je tada predavao tehnički odgoj.

Bruno Landek, 4.d.

BARTOL KAŠIĆ

Pag, * 1575. - Rim, † 1650

UZ OBIJELJENICU

VELIKI JEZIKOSLOVAC

"GORUĆEG SRCA"

* ISUSOVAC

* PREVODITELJ

* PISAC - PJESNIK

Zašto je baš 1999. godina proglašena godinom Bartola Kašića?

Po svojem Rječniku i Gramatici Bartol Kašić je prvi hrvatski jezikoslovac, plodan pjesnik i pisac, prevoditelj Biblije i Rituala rimskog, vrstan teolog i jedan od prvih slavista, veliki misionar i papinski vizitator, cenzor knjiga i hrvatski ispovjednik u bazilici sv. Petra u Rimu i u Loretu, autor prve hrvatske tragedije Venefrida i prve autobiografije u povijesti hrvatske književnosti.

Bartol Kašić je 1599. godine dovršio prvi hrvatski rječnik, počeo sastavljati prvu hrvatsku gramatiku i predavati studentima Akademije hrvatskog jezika krajem te iste godine. Dakle, godina 1599. stvarni je početak hrvatskoga jezikoslovlja. Stoga je šk. god. 1998./99. proglašena Godinom Bartola Kašića i četiri stoljeća hrvatskoga jezikoslovlja.

Predgovor Rituala rimskog:
"Namislih bo, da će biti lasno pročititi ona pisma, u kojih bude imati svako slovo svuda jedno vazda samo jedno glasanje, a ne sad jedno sadli drugo. Odlučih dakle u Gramatici ..."

O NAUKOVANJU ISUKRSTA
TOME IZ KEMPISA
(peto poglavlje 1. knjige):

"NE DIRNULO TE IME
PISAOCA, MALAHNA LI,
ILI VELIKA UMITNOST
NJEHOVA BILA;
NEGO LJUBAV ČISTE ISTINE
POTEGNULA
TEBE NA ŠTENJE".

Čovjek koji liječi ljudske duše

Čovjek koji liječi ljudske duše je onaj koji pomaže ljudima u nevolji i njihovim dušama pokazuje pravi put. To su najčešće svećenici, misionari i psihijatri. Oni bolesnim ljudima ne pomažu na materijalni i socijalni način, nego duhovno. Uče ih kako da ponovo postanu sretni, vesele se životu i da im život ima nekakav smisao. Takav je bio i misionar Bartol Kašić. On je rado pomagao ljudima i izvodio ih na pravi put. Kroz njega su mnogi upoznali Boga, ljubav i radost. Svakom bi čovjeku pružio ruku ljubavi, ohrabrenja i mira. Toplina, ljubav i razumijevanje iz Bartolovog srca prelazilo bi utješnim riječima u srca ljudi koji su tražili pomoć. Bartol Kašić najsretniji je bio kada bi nekog "izliječio". Za sva dobra djela koja je učinio, ljudi ga se sjećaju s ljubavlju i poštovanjem. Cijeli svoj život posvetio je drugima, nije štedio svoje vrijeme, a nagrada mu je bila sreća, koja ga je ispunjavala, kad je nekom pomogao. Svako u svom životu može postati kao Bartol Kašić. Najmanja pomoć, osmijeh ili lijepa riječ može pomoći više od novca.

Ivan Krpan, 4.a

Dani hrvatskoga jezika

NEPRESUŠNO VRELO

Hrvatski jezik je moj jezik!. Moja radost i moja sreća! S njim sam rođena, uz njega odrastam. Najbolji mi je prijatelj i najpametniji savjetnik. Uči me ljubavi i prijateljstvu, razumijeva me i sluša sve moje tajne. Hrvatski je spasonosno kopno na otvorenom moru, sigurna luka brodolomcu, suza u oku i riječi ljubavi. Riječi istine i ljubavi, riječi istine i topline! One su poput novorođenčeta u toplom okrilju majke. Treba ga voljeti, njegovati, čuvati. Štititi ga i žrtvovati se za njega. Moramo ga braniti i neizmjereno ljubiti, jer hrvatski je moj jezik! Naš jezik! On je zaštitnik hrvatskoga naroda! Njegova ljepota ulijeva sigurnost i hrabrost, budi nade, ljubav i toplinu. Hrvatski jezik je moj jedini jezik, jezik moga naroda, moje Hrvatske! Poput stare tvrđe stoji stoljećima i unatoč starosti i zubu vremena ne da se uništiti. Poput ponosnog stijega vijori se iznad naših glava i kao da govori: "Opjevajte me, budite ponosni mnome!". Svjestan svoje ljepote, ponosan je i neuništiv! Moj jezik hrvatski živi! On je kao spasonosna oaza ljubavi u nepreglednoj pustinji nerazumijevanja. Lebdi iznad mora uništenja i odolijeva hrabro ledenim vjetrovima. U beskraju nada i divljenja, pruža mi svoje tople ruke i prima me u sigurni zagrljaj, tješi me i upija srcem moje suze ljubavi!.

Danijela Danilović, 8.a

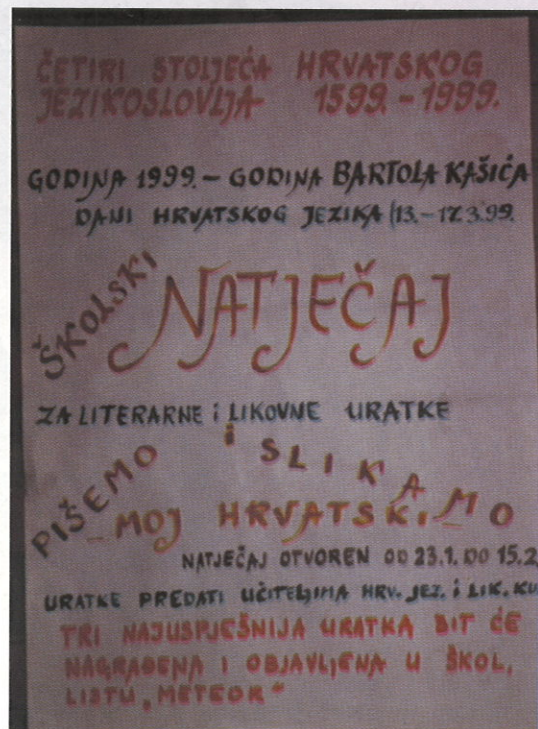
MOJ HRVATSKI JEZIK

Hrvatski jezik je za mene sve što slušam, pišem i govorim. To su tepanja mojih baka i djedova: "Jabuko moja!", "Blago didino!", "Ružo bakina!". To su radosti mojih roditelja: "Srećo moja!", "Radosti tatina!", "Ljubavi mamina!".

Hrvatski jezik je prošlost koju su živjeli i gradili moji preci. To je kultura koju vidimo kroz neobične građevine, kroz bezbroj sačuvanih knjiga o mojoj Hrvatskoj.

To je sve ono što učim, radim i volim! Hrvatski jezik je svaki moj novi dan i svaki san o ljubavi, miru i sreći!

Monika Milić, 3.c

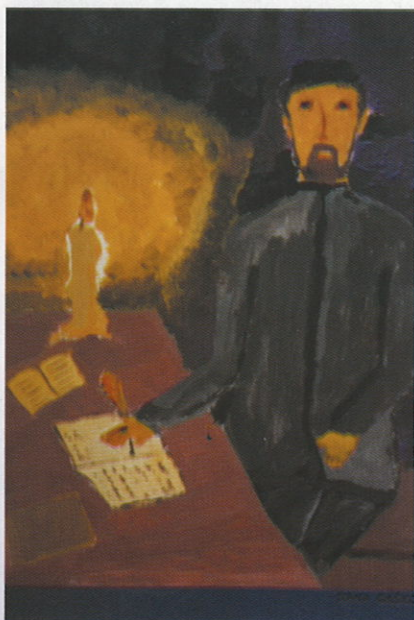

Najuspješniji likovnjaci:

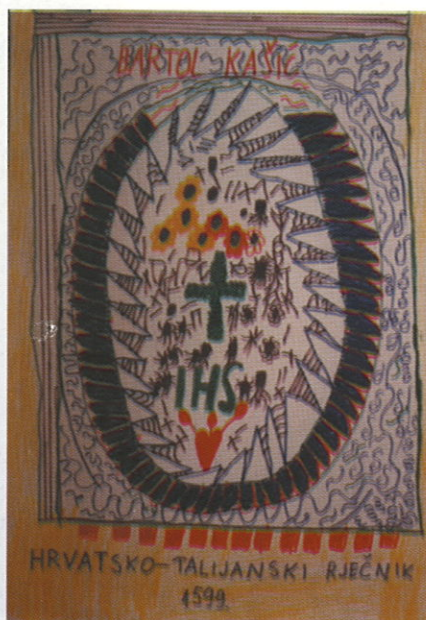
- Tin Udiljak, 8.d
- Siniša Čorlika, 8.d
- Kristina Šaravanja, 8.a
- Ivana Grško, 8.d
- Dalibor Marić, 2.d

Najuspješniji literarci:

- Monika Milić, 3.c
- Danijela Danilović, 8.b
- Marko Šaravanja, 8.b
- Ivana Sikora, 8.b

Ivana Grško, 8.d

Dalibor Marić, 2.d

Kristina Šaravanja, 8.a

ŠKOLJA U PROJEKTIMA

"Naoružali smo se znanjem, uključili maštu, sve to učinili razumijevanjem i krenuli u akciju.

Učili i radili, družili se, stjecali svoja prva životna iskustva i zajedno gradili put do kuture mira. Pročitajte i pogledajte!

CVJETKA-ČISTKA

Lijepa djevojčica prirodu voli i redovito za nju Boga moli. U vrtu njenom ima lijepog i mirisnog cvijeća, zato je u njenom domu sreća najveća.

Dear Renata,

On 27 November 1998, I attended the annual coordination meeting of the Health Promoting School project in Zagreb at the Medical School Andrija Stampar in which most propably your teacher also took part in. At the end, to my immense surprise, I received a wonderful gift, a book which contains the most beautiful drawings I have ever seen, and your drawing, dear Renata, is also in this book.

I thank you very cordially for your colorful creation and message the picture carries. It is certainly one of the most touching gifts I received in my life. I will look at the book every time I feel sad so as to brighten up my mind. To you, dear Renata, and your teacher, your frineds and parents I wish all the best for 1999 and for the future life, specially peace.

Your sincerely

Ute Deseniss-Gros
Assistant Representative
Office for Croatia

SMEČKO -PRLJAVKO

Smečko je, znajte, ponekad i dobar, ali samo kad je od batina modar. Taj se prljavko i s ozbiljnim stvarima šali, za mnoge ne mari iako je jako, jako mali. Uništava okoliš i cijeli grad, a ujedno i naš mukotrpn rad.

I ove školske godine uspješno smo promicali zdrav stil življenja u školi i našem životnom okruženju.

U publikaciji za gospođu Ute Deseniss-Gros, voditeljicu UNICEF-ova ureda u Zagrebu objavljena su tri učenička rada iz naše škole: Izviđačka priča-Martina Horvatin, 7.b, Marina Plavotić, 7.b i Sandra Lipeć, 7.d.; Pozdrav iz Hrvatske -Renata Sliva, 3.c i Priroda-Bojan Dejanović, 8.a.

Od 240 pristiglih radova na natječaj za ekoplatat na temu "Okoliš i zdravlje" prosudbeno povjerenstvo odabralo je 46 najuspješnijih radova među kojima je bilo 6 radova iz naše škole. Skupni rad učenika 3.d razreda osvojio je drugo mjesto. Tijekom školske godine učitelji i stručni suradnici s učenicima su provodili radionice iz Nastavnog paketa "Siguran korak i pravo na zrak".

Školski projektni tim

Martina Pezer, 5.c

ŠKOLA U PROJEKTIMA

Svaki dan u isto vrijeme na postaji za atmosferska i klimatološka mjerenja

PROJEKT GLOBE

Naša škola je već treću godinu uključena u Globe projekt - sudjelovanje škola, odnosno učenika iz svih krajeva svijeta u istraživačkim projektima za dobrobit našeg okoliša.

Za potrebe Globe projekta odredili smo 3 postaje na kojima vršimo mjerenja. Postaja za atmosferska i klimatološka mjerenja se nalazi u dvorištu škole. Do sada smo dnevno bilježili i u

međunarodne baze podataka putem Interneta slali podatke s te postaje - minimalnu, maksimalnu i popodnevnu temperaturu zraka, oblačnost, tip oblaka i količinu oborina.

Postaja za biološko/geološko proučavanja treba biti pokrivena izvornim tipom vegetacije. Uz pomoć djelatnika uprave Hrvatskih šuma za istraživački prostor smo izabrali hrastovu šumu u Migalovcima, površine 30x30m. Odabrali smo i označili reprezentativne primjerke 2 dominantne vrste.

Mjerenja temperature i pH vode s treće, hidrološke postaje u planu su za sljedeću školsku godinu

Temelji demokracije

U ovoj školskoj godini nastavili smo s uvođenjem sadržaja građanskog odgoja u našu školu, prema pokusnom projektu Ministarstva prosvjete i športa pod nazivom "Građanin i Ustav, temelji demokracije".

Osnovne sadržaje građanskog odgoja ugradili smo u nastavne programe sata razrednika od 1. do 8. razreda, a učenici 6.-8. razreda upoznali su ih putem pedagoških radionica. Kao i uvijek, želimo naše roditelje uključiti kao partnere u odgoj i obrazovanje budućih dobrih građana, pa smo i njima predstavili projekt na skupnom roditeljskom sastanku 6. razreda i na panou za roditelje.

Za školski projektni tim
Ružica Pažin-Ilakovac, pedagog

Djeca govore

Moje je mišljenje da Konvenciju o pravima djeteta živi ono dijete koje ima zdravu obitelj i živi u zdravoj, ekonomskoj i pravno jakoj državi.

Takav život želim svakom djetetu na ovoj planeti.

Sanja Lazić, 7.c

Sada postavljam pitanje: Zašto se rat morao dogoditi? Sva djeca imaju pravo na bezbrižno djetinjstvo, miran san, slobodno vrijeme, radost... Zašto sam ja kao šestogodišnja djevojčica upoznala što je to tuga, mržnja i bijeg iz toplog doma?

Anita Karlović, 7.c

Kršenje prava djeteta u ratnom sukobu

DJECA NA KOSOVU

Gradanski odgoj

Mi članovi Dječjeg foruma postavili smo u našoj školi pano o djeci na Kosovu. Zašto?

Prava djeteta na Kosovu jako se krše u ratnim sukobima koji se tamo događaju. Izrazito se krše prava djeteta na život, na zdravstvenu zaštitu, na obitelj, na obrazovanje, na igru...

Cilj nam je upoznati i druge učenike sa stradavanjem djece na Kosovu i ugrožavanjem njihovih prava. Jako nam je žao kosovske djece jer nas njihove patnje podsjećaju na nedavne ratne patnje nas, hrvatske djece.

Želimo što brži završetak rata na Kosovu. Svoju solidarnost pokazali smo i skupljanjem novčanih priloga u školskoj akciji "Kuna za djecu Kosova" koju smo proveli u suradnji s gradskim Odborom za prava djeteta.

Dječji forum

PUT U NEIZVJESNOST

Toga naizgled mirnog jutra dok smo užinali, čuli smo strašno udaranje i viku u našem dvorištu. Otvorivši ulazna vrata, opazili smo grupu naoružanih srpskih policajaca koji su mahali noževima i vikali: "Napolje, stoko jedna. Što čekate?" Imali smo samo toliko vremena da uđemo u naš auto i da krenemo, ne znajući kuda. Odmah su nam oduzeli sav novac, zlato i dokumente. Naše putovanje do makedonske granice trajalo je pet teških dana i noći. Cijelim putem bili smo okruženi naoružanim srpskim policajcima. Petu noć smo proveli u mračnom tvorničkom dvorištu. Sutradan smo, pošto su nam oduzeli zadnje što nam je ostalo, auto, krenuli miniranom prugom prema Makedoniji. Na ničijoj zemlji u blatu, gladni, bos, žedni s jednim najlonom koji nas je štitio od jake kiše, proveli smo dvije noći čekajući da se jedva nekako utrpamo u autobuse koji su nas vozili do nekog novog sabirnog centra. To mjesto zvalo se Senkovic. Umorni prljavi i gladni, čuli smo kao kroz san hrvatske riječi. Bili su to novinari "Slobodne Dalmacije" i "Novog lista". Uz njihovu pomoć našli smo se u veleposlanstvu Republike Hrvatske. Veleposlanik Lazić i dr. Lang pomogli su nam stići kod moje bake, tete Nene i moga teteca u Slavonski Brod.

Sada sam sretan što ponovo imam svoj razred, dobru učiteljicu i nove prijatelje.

Tomor Pllana, 3.e

VELIKI, MALI MATEMATIČARI TRI PUTA HURA

Najbolji među najboljima

Na 8. regionalnom natjecanju mladih matematičara u Virovitici bili smo vrlo uspješni. Osvojili smo prva tri mjesta ovim redoslijedom:

Katarina Župan, Marta Brekalo i Bruno Hemar i na desetom mjestu Ivan Šemanjski. Učenici smo 4. razreda, ponosni, sretni i zahvalni našoj voditeljici, učiteljici Marini Sudarević, koja nas je strpljivo vodila do ove velike pobjede.

Marta Brekalo, 4.a

JEZIKOSLOVCI NA DRŽAVNOM BODOVI ZA UPIS

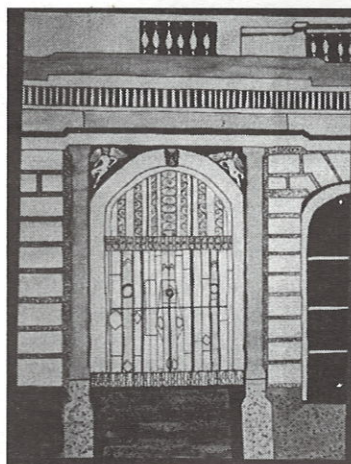
U Osnovnoj školi "Vodice" 13. svibnja 1999. godine održano je Državno natjecanje iz hrvatskog jezika. Prva mjesta osmih razreda zauzeli su Sinj i Trogir, dok je Slavonski Brod zadovoljno stajao na petom i osmom mjestu! Najbolji su osvojili diplome i vrijedne poklone, dok su ostali dobili pohvalnice i bodove za upis u srednju školu.

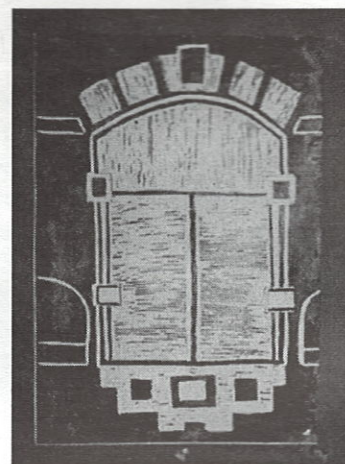
Svi su naučili mnogo te doživljeli natjecanje kao veliko životno iskustvo.

Ana Kuvač, 8b

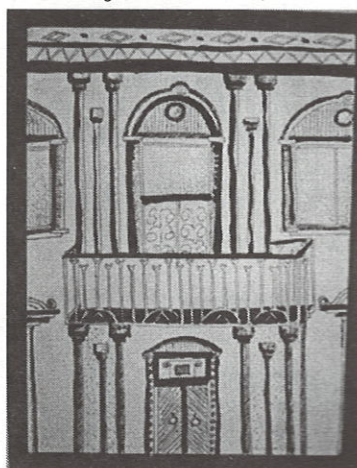
LJEPOTA OTKRIĆA -nagrađeni radovi na Državnom natjecanju - 3. mjesto

Mrvojka Vuković, 8.d

Mario Japarić, 8c

Ivona Blažević, 6. a

Domagoj Vuković, 8.a

Predloženi - upućeni na državna natjecanja

- Hrvatski jezik** - vod. Nela Dončević
Ana Kuvač, 8.b
- Lidrano '99**
Školski list "Meteor" - urednice: Marija Katalinić, Dinka Kovačević
Tena Babić, 7. a, Filip Jandrić, 8.a
- Lutkarska družina**
"Brzan Zeko" - vod. Vladimira Dabčević-Čeliković
4. e: Zvonimir Barić, Marko Sabljak, Krešimir Šaf, Igor Ereiz, Anica Javor, Natalija Komarić, Damir Tolić, Ivana Glavaš, Saša Lipec, Vanja Babler, Marko Bogdanović, Goran Krišto, Tea Vrdoljak
- Radijska emisija** - vod. Antonija Martić
3. e: Marija Božić, Mario Kruljac
- Peta smotra malih pjesnika**
Slavonije i Baranje - vod. Nela Dončević
Sanja Stanić, 7.d

- Matematika** - vod. Marina Sudarević
Katarina Župan, 4.b
4.a: Marta Brekalo, Bruno Hemar, Ivan Šemanjski
- Biologija** - vod. Blaženka Vasilevski
Sanja Stanić, 7.d; Hrvoje Kruljac, 7.b
- Kemija** - vod. Mirjana Štefanek
Hrvoje Kruljac, 7. b
- Likovna kultura** - vod. Ankica Vuletić
Imena i radovi nagrađenih učenika su na str. 12 i 13
- Informatika** - vod. Jadranka Horvat
Tihomir Knežević, 7.b ; Ivan Abramović, 8.b
- Ženska košarka** - Državno poluzavršno natjecanje voditelji: Leon Fajdetić, Mladen Alinjak
8.a: Ana Alar, Štefica Jozić, Helena Brechelmacher, 7.b: Kornelija Lombar, Ivona Sudić; 7.a: Nina Ivušić; 6.c: Tihana Rupčić; 5.a: Zrinka Papak
5.e: Ana Božić, Marina Vikendić, Vedrana Šimunić
- Šah** - vod. Rudika Tomac
Augustin Tomac, 8.b

LIDRANO '99

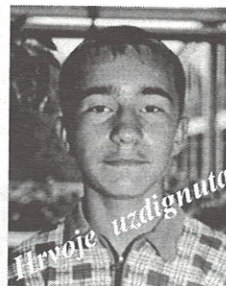
Dogovor pred nastup

Gradski susret Lidrano '99 održan je 19. veljače 1999. godine. Sudjelovali su učenici osnovnih i srednjih škola koji su se okušali u literarnom, novinarskom i dramskom stvaralaštvu. Domaćin je bila naša škola.

Na Županijsko natjecanje prosljeđeni su iz naše škole: Školski list "Meteor", lutkari i radijska emisija novinarske družine nižih razreda. Oni koji su pokazali da njihovi ostvaraji doista vrijede susreli su se i 13. ožujka na Županijskom susretu opet u našoj školi.

Najbolji ostvaraji su nagrađeni, a stručne prosudbe su ih uputile na Državni susret u Zadar.

Ivana Sikora, 8.b

Hrvoje Kruljac, 7.b

DRŽAVNO NATJECANJE IZ KEMIJE

Nakon osvojenog prvog mjesta na Županijskom natjecanju bila mi je čast predstavljati svoju školu na državnoj razini. 19. - 22. svibnja 1999. održano je Državno natjecanje iz kemije u Zadru.

U konkurenciji 31 natjecatelja osvojio sam trinaesto mjesto. Moja nastavnica Mirjana Štefanek i ja bili smo vrlo zadovoljni. Nadam se da ću iduće godine postići bolji uspjeh.

Hrvoje Kruljac, 7.b

Dani mladih informatičara Hrvatske '99

Na radnom mjestu...

Ovogodišnje Državno natjecanje iz informatike za osnovne i srednje škole održano je u Šibeniku. Brodsko-posavsku županiju je predstavljalo 6 učenika. Iz naše škole smo bili Ivan Abramović, učenik 8.b razreda i ja.

Prvi dan mi je bio najteži jer se održavalo natjecanje u programskom jeziku LOGO, u kojem sam se ja natjecao. Drugi dan je bilo natjecanje iz programskog jezika QBASIC/PASCAL. U poslijepodnevnom satima svakog dana održavana je smotra na kojoj su učenici prezentirali svoje softverske radove. Ivan je uspješno prikazao svoje igre - Slagalicu, Spoji-4 i Kružić-kružić. U posebno opremljenim učionicama po cijeli dan smo mogli biti na Internetu.

Tihomir Knežević, 7.b

Najuspješniji uradak na Županijskom natječaju "50.-ta objelnica Deklaracije o ljudskim pravima" koji je prosljeđen na Državni natječaj.

MOJA PRAVA U MOME DOMU

U mojoj kući prava djece na neki način vrlo su zapostavljena. Ja imam tri sestre: Sara(3), Ana(4), Katarina(8). Za mene je to veliki problem koji teško rješavam. Majka je uvijek zaposlena: ili ide na sastanke, ili pere sude ili ... A kada će biti vremena za mene? Majka slobodno vrijeme provodi s Anom i Sarom tako da smo Katarina i ja uvijek na zadnjem mjestu. Svog oca i ne vidim baš često jer je u Karinu gdje preuređuje vikendicu. Njega nema po tri mjeseca, a kada dođe, umjesto da me malo voli, stalno mi prigovara zbog ocjena. Njemu očito nije jasno da ja jednostavno nemam vremena za učenje kakvo je potrebno za toliko građivo.

Jednoga dana dok sam na brzinu pisala zadaće (bilo ih je nekoliko), Sara je zanovijetala kako je gladna. Molila sam je da malo čeka, ali njezin plač proćuo se svuda naokolo. Jednostavno to nisam mogla trpjeti, pa sam ustala i servirala joj juhu koju je mama skuhalo. "Neću juhu, ja bih palaćinke!" - I što sad? Morala sam izlipati jaje, malo brašna i mlijeka, pa peći. Sat vremena je izgubljeno! Dobro znam, mama se vraća za 15-ak minuta. ispitat će me za sutrašnje testove, a moji razlozi neće moći biti opravdane što nisam naučila. Kazna je tu, i što sad?!

Bilo bi dobro kada bi djeca mogla odlučivati žele li još braće (sestara), kako bi se roditelji više mogli posvetiti djeci u ovim godinama kada su nam najpotrebniji.

Andrea Kurdija, 8.c

DRŽAVNO NATJECANJE
"USKRS I DIJETE"
Izloženi radovi u MIMARI

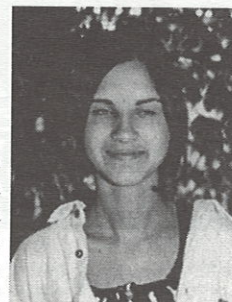
Ksenija Čeliković, 6.e
Štefica Jozić, 8.b
Danijela Danilović, 8.a

Ksenija Čeliković, 6.e

MALI PJESNICI U CERNIKU

Članovi literalne družine pridružili su se i ove godine skupini literaraca u Cerniku na 5. smotri mladih pjesnika Slavonije i Baranje. Uživali smo slušajući 41 pjesmu, među kojima je bila i Sanje Stanić, učenice 7.d razreda s pjesmom "Dušni dan". Nismo mogli vjerovati da

Zadovoljna Sanja

nam je dan tako brzo prošao u druženju s vršnjacima iz gotovo cijele Hrvatske. Nova prijateljstva ostat će nezaboravna. Nestrpljivo čekamo nove Susrete!

Helena Brechelmacher, 8.a

Pozvani na Državnu smotru likovnog stvaralaštva učenika osnovnih škola:
Marija Janžić, 8.b; Darko Kraljević, 8.b;
Domagoj Vuković, 8.a

IZ ŽIVOTA ŠKOLE

JESENSKI SAJAM

U Osnovnoj školi "Antun Mihanović" Slav. Brod, 18.09.1998. održan je jesenski sajam. Sudionici tog događaja bili su: roditelji, učitelji i učenici. Pitali smo učenike što su prodavali, kupovali i kako su se zabavili.

Katarina Glavaš, 3.e, Sajam mi je bio lijep. Kupila sam postere, a prodavala sam raznovrsne igračke. Igračke su se jako dobro prodavale. Bilo je puno kolača i sokova.

Katarina Mamić, 4.d, Sajam je bio dobar. Prodavala sam igračke, a moja mama je prodavala kolače. Ja sam kupila pizzu, a drugi su od mene kupovali igračke.

Alma Smajlović, 4.d, Bio je odličan, pun igračaka i veselih lica. Sve je bilo lijepo, a posebno kolači i pizza. Prodavala sam sokove i žvake, a kupila postere, pizzu i šnale.

Mario Vucić, 4.d, Prodavao sam sok i igračke, a kupio romane i kolač. Na sajmu smo se slikali i bilo je dobro.

Mitja Ružojčić,
Mihovil Bičanić,

NAJSLAĐI DAN U ŠKOLI

Svake godine u našoj domovini obilježavaju se Dani kruha. Mame, bake, pa i sami učenici za te dane pripremaju neobične kruhove i posebno oblikovana peciva. Uz dječje pjesme, ples te lijepe stihove svećenik blagoslovi kruh za svaki razred. Nakon blagoslova učenici odlaze u svoje učionice gdje blaguju blagoslovljen kruh i raznovrsne kojače. Zato je najsladši dan u školskoj godini ovaj posvećen kruhu i plodovima zemlje.

Josipa Božić, 2.d

Dravić
Prije početka škole bio sam jako
zadržan. Imao sam i strah pred
novim učiteljima. Tre je poručio već
prvog školskog dana. Upoznao sam
mnogo novih ljudi. U razredu
se svi dobro poznaju. Učiteljica nam
puno pomaže u učenju. Imam
vremena za igru i zabavu. Uskoro
će i kraj školske godine. Za mene
površica ona je bila nešto novo
i uzbudljivo.

Mladen Mitošević, 1.a

NEPOZNATO O POZNATOM

Nestrpljivo smo iščekivali autobus koji je nas učenike 4. razreda trebao povesti na ekskurziju u posjetu Zagrebu i Hrvatskom zagorju. Stigavši u Zagreb, u skupinama smo krenuli prema Tehničkom muzeju. Tamo smo se divili malim svemirskim brodovima, a i onima u prirodnoj veličini. Svemirski ugođaj uljepšao je planetarij - umjetno nebo i zvijezde. Tumač nam je pokazao sve važnije zvijezde: "Medvjede", "Kola", "Sjevernjaču" itd. Iz planetarija uputili smo se u donje prostorijske odnosno rudnik.

Nakon malog predaha posjetili smo i Zagrebačku katedralu. Pogled su nam privukli tornjevi visoki 150 m. Razgledavši unutrašnjost katedrale u tišini smo zastali uz grob kardinala Alojzija Stepinca. Put smo nastavili Krvavim mostom kroz Kamenita vrata koji imaju svoju važnu povijesnu ulogu. Završili smo posjetom Muzeja na otvorenom. U Hrvatskom zagorju dočekao nas je spomenik Antuna Mihanovića i riječi hrvatske himne.

Već pomalo umorni zaputili smo se u hotel "Antun Mihanović" gdje nas je čekala večera. Rano ujutro jurili smo u bazene. Na povratku nas je ispratio veličanstven kip Matije Gupca visok 6,5 m. Nedaleko od Zagreba u Mariji Bistrici izmolili smo postaje križnog puta i krenuli kući.

Željko Stanić, 4.d

EKSKURZIJA ZA PAMĆENTE

Fotka za sjećanje

Slavonski Brod, 2. rujna 1998. godine, pet sati i trideset minuta! Krenuli smo na dugo očekivani maturac! Prohladno jutro i roditeljske riječi upozorenja nisu rashladili uzbuđenje koje se moglo primijetiti na svima nama.

Krenuli smo ususret suncu i moru, ali na potpuno drukčiji način! Od nas se očekuje ispit zrelosti, a mi očekujemo osjećaje koje se ne zaboravlja! To se i dogodilo!

Putovanje prilično dugo u dobrom društvu uvijek kratko traje. U prvim poslijepodnevima stigili smo u Zvonimirov grad Knin. Tvrdi i hrvatska zastava uzdizale su se iznad nas i pozivali nas gore! Bili smo sretni i ponosni na svoju prošlost i sadašnjost! Pod dojmom povijesne veličine hrvatskog naroda stigili smo do Nacionalnog parka Krka. Žao mi je samo što nisam mogla osjetiti čari Krkinih slapova na svome tijelu. Ubrzo smo se našli u kamenitoj ljepoti Zadra; grada na Jadranskom moru, u legendi jedan od gradova najljepših zalazaka sunca na svijetu! Šetnja Kalelargom, blizina Sv. Donata i Sv. Stošije zauvijek će ostati u sjećanju.

Već je 3. rujna i krećemo brodicom "Roditelji" prema Kornatima, Ugljan, Pašman... i brodica je pristala u Kuklju! Tu smo ludovali u čarima mora, a tamo u daljini ostali su Kornati. Pričaju domaćini da ih ima 365, koliko je dana u godini, ali to je samo priča! Iz daljine ih nismo mogli prebrojati. Uostalom od Kornata smo vidjeli samo "K". Večer smo proveli u "Boriku", šetajući uz more, radujući se životu i mladosti!

Treći dan maturaca posvetili smo Nacionalnom parku "Paklenica". Planinsko druženje ispunjeno tolikim brojem bilnog i životinjskog svijeta, oduševilo me. Večer smo proveli u Zadru, šetali se, poneki i kupovali. Vratili smo se u Borik i uživali do 23 sata jer smo tada već morali biti u sobama.

Četvrti dan nebo se malo razljutilo i sakrilo sunce. Vraćali smo se našem Slavonskom Brodu koji nam je cijelo vrijeme bio u srcu.

Zrinka Horvatin, 8.b

IZ ŽIVOTA ŠKOLE

BETLEHEMSKO SVJETLO

I ove godine dočekali smo Betlehemsko svjetlo na željezničkom kolodvoru. Upalili smo svoje svijeće i lampione i osvijetlili cijeli grad. Sutradan smo Svjetlo donijeli u Crkvu Duha svetoga.

Dinko Kolundžić, 3.b

DRUGI SUSRET DJEČJIH FORUMA HRVATSKE

S pedagoginjom i Ružicom Pažin-Ilakovac, Ana Alar i ja predstavljali smo Dječji forum naše škole na Drugom susretu dječjih foruma Hrvatske.

Susret je održan od 26. do 29.08.1998. u Selcu. U tri dana boravka u Selcu razmijenili smo iskustva o radu, družili se i dobro zabavljali. Na izboru za "Mistera" Susreta bio sam viceprvak.

Ivan Lalić, 8.b

Ni mokre noge
nisu nas zaustavile

IZVIĐAČKA ZIMSKA ŠKOLA

I ove godine učenici naše škole bili su sudionici Zimske izviđačke škole. Domaćin im je bio Planinarski dom u Popovićevoj šumici. Planinarili smo Dilj gorom, posjetili Šumu Striborovu, gledali dija pozitive i sve to začiniili dobrim druženjem, urnebesnim smijehom i zdravim snom.

Sandra Lipec, 7.d

DJECA PROLJEĆU

I ove godine najmlađi školarci pozdravili su najljepši dan u godini - prvi dan proljeća. Proljeće je djeci poklonilo sunce, cvijeće, a ona njemu smijeh, šarene balone, zmajevе i igru. Ali to nije sve! Dan prije uredili smo cvjetnu livadu školskog dvorišta. Majstor Tunjo pokosio je travu koja se uskoro našla u kosama gotovo svih djevojčica i dječaka. Bilo je ljutnje i smijeha.

Na veseloj priredbi oživjele su šumske životinje na rukama naših lutkara, a zaplesale su i vile čarobnice. Tog jutra nije bilo teško uraniti pa smo složno zapjevali "Lipo ti je rano uraniti!"

Alma Smajlović, 4.d

DRUŽINA "MLADI GLAGOLJAŠI"

Okupljeni smo u družinu koja broji 19 članova. Voditeljica je učiteljica hrvatskog jezika i povijesti Nela Dončević. Sastajemo se jedanput tjedno: ugodno se družimo i učimo! Želja nam je da upoznamo naše prvo hrvatsko pismo, njegovu povijest i značaj u razvoju naše kulture.

Ponosni smo što smo jedan od najstarijih uropskih naroda! To potvrđuju i naše prve knjige tiskane glagoljicom.

Mnogo smo naučili, ali moramo još učiti strpljivo i ustrajno kako bismo što bolje poznali svoje 1. pismo. Ono nije teško, ali treba dosta vještine da bismo ga pravilno pisali.

Vježbamo i čitati glagoljske tekstove. Sporo ide, ali uspjjet ćemo!

Pozivamo i vas, sve radoznale i marljive! Zasićurno, naučit ćete mnogo!

Mladi glagoljaši, 6. c

DAN IZVIĐAČA

Svi izviđači i skauti svijeta obilježavaju svoj dan, 19. svibnja. Kao i svake godine organizirali smo prigodan program. U goste smo pozvali planinare iz OŠ "I.G.Kovačić" i OŠ "Blaž Tadijanović". Organizirali smo natjecateljske igre. Bilo je zanimljivo i svi su se htjeli natjecati. Pobjedili su brži i spretniji. Pjevali smo uz gitaru pokraj logorske vatre. Poslije smo se počastili kolačima i sokom.

Ivan Plavotić, 4.b.

Sretni: Vedrana, Bojan i Zrinka

LITERARNI KVIZ

U našoj školi održan je literarni kviz "Život i djelo Ivane Brlić Mažuranić". Natjecali su se učenici 5. razreda. Kao i uvijek uzbuđenje i napetost pratili su natjecatelje do samog kraja.

Učenici su odgovarali na pismene zadatke sa DA ili NE, a svaki je odjel pripremio i izvedbu po svom izboru. Najteži su bili usmeni odgovori, ali su se naši pametni petaši snašli kao ribe u vodi.

Pobjedu su odnijeli predstavnici 5.a razreda s postignutih 140 bodova. Kviz je bio uspješan zaslugom nastavnice Nele Dončević i voditelja Kristine Šaravanja, Slavena Alfeldija i Sanje Marinić koji su do kraja održavali natjecateljski duh.

Pobjednici su nagrađeni zanimljivom i vrijednom knjigom.

Slaven Alfeldi, 8.a

Omiljena voditeljica Branka Primorac s novinarima

NOVIGRADSKO PROLJEĆE susret darovitih

Što očekivati od susreta darovitih učenika ako ne učenje, istraživanje i zanimljiv rad ali i zabavu i druženje. Novigradsko proljeće ispunilo je, pa čak i nadmašilo moja očekivanja. Naučila sam mnogo o tome kako pisati i kako tekst učiniti zanimljivim i zabavnim za sve čitatelje. Svjesna toga postala sam tek po povratku u Slavonki Brod kada sam vidjela s kakvom lakoćom i još većim žarom pišem i izvršavam novinarske zadatke. Osim takvog, profesionalnog iskustva postala sam bogatija za puno lijepih uspomena i novih prijatelja.

Vlatka Šimunić, 7.c

POKRETOM I SLIKOM

RAZGOVOR S GLUMICOM
PERICOM MARTINOVIĆ

LJUBAV JE NADAHNUĆE

Zahvaljujući ulozi u TV-seriji "Naša kućica, naša slobodica" Perica Martinović danas je jedna od najpoznatijih hrvatskih glumica. Mladi gledatelji su je upoznali kroz predstavu "Ljubav je ..." koja je održana i u našoj školi.

Tema predstave, ljubav kao i glumački poziv, privlačan mladima, činili su nam se dobrim povodom razgovora:

*** Kako je počela vaša glumačka karijera?**

- Rodila sam se u Dubrovniku, prekrasnom gradu, koji je sam po sebi grad teatar, a uz to sam odrasla u glumačkoj obitelji. Otac mi je glumac a majka mi radi u kazalištu "Marin Držić". Već u osnovnoj školi, zahvaljujući okruženju u kojem sam odrasla, počela sam glumiti u ozbiljnim predstavama. Ovim poslom bavim se profesionalno već 24 godine ali prvi kontakt i iskustva na "daskama koje život znače" imali su presudnu ulogu u stvaranju odluke - gluma ili ne.

*** Jeste li glumili sa svojim ocem u nekoj kazališnoj predstavi?**

- Da, glumili smo otac i ja u nekim predstavama zajedno, recimo "Kafeterija". Meni je jako žao što u životu nismo više predstava odglumili zajedno. Nadam se da ćemo imati još prilika.

*** Koja vam je uloga najdraža?**

- Najdraži lik mi je Gala iz poznate predstave u kojoj se govori o ljubavi između Gale i Salvadora te o njegovom osvajanju i strastvenoj ljubavi prema njoj.

*** Kako vam se sviđa lik Lele u TV-seriji "Naša kućica, naša slobodica"?**

- Lik Lele mi se jako sviđa. U samom scenariju Lela je iz Dubrovnika tako da nisam imala problema s dijalektom. Bliska mi je i po godinama. Osim toga, ima kao svi mi neku osobnu dramu koja je suvremena slika današnjih problema. Uloga mi je draga jer je nakon svega stvarna Lela nasmijana, a u životu često nije tako. Kada droga uđe u obitelj drama završi tragično, no lijepo je pokazati da ima i sretnih završetaka.

*** Što vam je draže, glumiti u predstavi ili TV-serijama?**

- Meni je drago i jedno i drugo, ja volim raditi svoj posao. Ipak kazalište mi je velika ljubav, kao i svakog glumca. Draže mi je, jer se na pozornici mogu ponašati slobodnije nego na TV.

*** Kako vam se sviđa predstava "Ljubav je..."?**

- Svidjela mi se zbog teme koju obrađuje. Ljubav je svuda oko nas. Ona nije vještina, ona je nadahnuće. U toj predstavi jasno su iznešena mišljenja o ljubavi poznatih pjesnika: Gustava Krkleca, Tina Ujevića, Dobriše Cesarića,...

*** Suradujete li sa stranim glumcima?**

- Strane glumce nisam imala prilike upoznati, ali nadam se da ću u svojoj daljnjoj karijeri s njima surađivati.

*** Kako izgleda jedan radni dan glumca, jeli naporan?**

- Budim se oko 7 sati ujutro. U 10 sati odlazim na probu koja traje do 14 sati. Stanka je od 12 do 12,30 sati. Nakon probe odlazim kući i navečer ponovo kazališne daske.

*** U kojem ste kazalištu stalno uposleni?**

- Ja sam slobodna dramska umjetnica. Mnogo putujem i glumim u raznim predstavama diljem Hrvatske. Kada napravimo predstavu u vlastitoj produkciji gostujemo u različitim kazalištima.

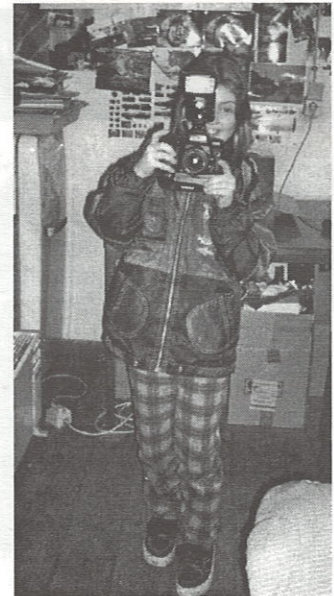
*** S obzirom na vaše iskustvo, koji nam životni savjet nudite?**

- Iz sveg srca vam toplo preporučujem da nikada ne gledate materijalno stanje već uvijek birajte posao u kojem ćete uživati i kojeg volite. Ja sam uvijek željela biti glumica i nikada se nisam pokajala zbog toga. Budite ono što jeste i borite se za ono što želite biti.

Kristina Feldvari i Janja Ravnjak, 7.d

FOTOLABARATORIJ
DOŽIVLJEN OČIMA
MALIH NOVINARA

BUDUĆI ŠEGRTI DARKA JANKOVIĆA

Buduća fotoreporterka?

Dio novinarske družine čini i fotoreporter. Kako bi dobili jasnu sliku njegova posla, nas nekoliko novinara uputilo se u fotolaboratorij Darka Jankovića, fotoreportera "Posavske Hrvatske". Darko Janković izlagao je svoje fotografije i izvan granica domovine, a Brođani su njegovu izložbu mogli vidjeti u atriju MBP.

Razlog posjete baš ovom fotoreporteru je njegova popularnost koju je stekao snimajući događaje iz Domovinskog rata. Darku je bilo najteže upravo u vrijeme rata, iako su fotografije iz tog vremena bile nagrađene.

"Bilo je to vrijeme kad nisam znao kada ću doći kući i koliko ću biti sa obitelji, ali nikad nisam poželio odustati od snimanja, rekao je Darko. No, posao fotoreportera nije bio težak samo u vrijeme rata. On je težak sam po sebi. Kao dokaz tomu Darko nam je pokazao mali podsjetnik koji je za taj dan bio ispunjen raznim terminima i dogovorima za snimanje.

Dok je odgovarao na mnogobrojna pitanja kojima smo ga "zasipali", Darko nam je pokazivao kako se razvija fotografija. Prvo i najvažnije je da postoji koja se zove komora mora biti potpuno zamračena. Ispravnim postupkom od naizgled čistog papira može nastati fotografija. Saznali smo da dobra fotografija ne ovisi o kvaliteti fotoaparata već o vještini i "dobrom oku" snimatelja. Ipak, Darko nam je dopustio da se okušamo i kao fotoreporteri ustupivši nam svoj profesionalni aparat. Naš domaćin nam je na odlasku poručio da će vrlo rado nekog od nas primiti u "nauk".

Kakvi smo fotoreporteri ocijenite sami jer fotografije su tu!

Marija Lovrić, 4.d

Zaljubljeni

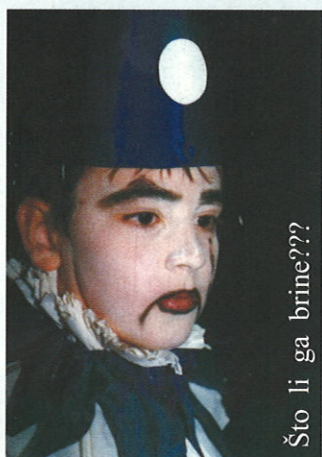
Zrinka i Darko - Valentina i Valentin

POSPANJA LJUBAV

Na putu do škole mislim
o tebi, a ti sanjariš o meni.
Sjedim u školskoj klupi
i mučim se, a ti
upravo budiš se.
Dok kod kuće češljaš svoje kose
u školi lagani snovi
o tebi me nose.

Učiteljica kaže: "Staniću!
Prozivam te!" A ja kažem:
"Volim te!" Jedan sam dobio,
prvu kaznu zaradio,
ali sanjati nisam prestao!

Željko Stanić, 4.d.

Što li ga brine???

NAŠI POKLADARCI

Naša škola svima je bliza,
mi smo đaci iz Malog Fariza!

Mi smo đaci iz najbolje škole,
svi već znate kako nam se zove.

Mi nosimo i Povelju "zlatnu"
i volimo učitelja Antu.

Oj Marijo, ti si naša dika
tvoja škola posvuda se slika.

Oj Ružice, otkrij svoje lice
poznajem te još iz Kopanice.

Učenici 3.e razreda

ČEŽNJA

Kad te iza ugla
primijetim,
kad ugledam
tvoje tople oči
obuzmu me nježne žudnje
i spoznam da te volim.

Stjepan Fako, 7.a

NAŠE VALENTINOVO

Uoči Valentinova u našoj školi
održana je mala proslava. Nakon
priredbe poštar je podijelio pisma koja
suse nalazila u sandučiću. Dječak koji
je dobio najviše pisama, bio je
Valentin, a isto tako bilo je i kod
djevojčica. U mom razredu Valentina
je bila MATEA GLAVAČEVIĆ, a
Valentin je bio VALENTIN VUKOJE.
Nakon biranja Valentina i Valentine
imali smo malu zakusku i ples. Svatko
je dobio mali dar, a najljepši je bio
Valentinov-Valentinin poljubac.

Šteta što ja nisam bio na
njegovom mjestu

Mislav Alerić, 2.d

LJUBAV

Ljubav je sve:
življenje i umiranje,
traženje i pronalaženje...
Ljubav je sreća, ponekad bol.
Zašto onda voljeti ako je sve samo fol?!
Al' kad se jednom voli, tu nema hoću-neću
jer voli se srcem, a ne pameću!

Jure Knežević, 8.a

VALENTINOVO

Valentinovo je došlo,
u srcu ljubav klica,
pišu se pisma,
crvene se lica.

Zaljubljeni su svi,
al' se boje reći,
možda će to učiniti
kada budu veći

Marija Lovrić, 4.d

I maskirani

Ivan ili Ivana? Pogodite!

Pokladne svečanosti u školskim hodnicima. KAD SVATKO BUDE ONO ŠTO ŽELI

Jednom u godini pojave se u školskim
klupama vještice i vile, batmani i ninje, vampiri i
leptiri. Pogađate? Poklade su, poklade su i ljudi su
dani... U školi zamirišu krafne i šetaju se poznati i
slavni. Najteže je izabrati.

A vi pogledajte i odlučite sami.

Željka Gavranović, 4.d

Skitnica u školi.

NEKAD UČENICI

ŠKOLA UTKANA U MOJ ŽIVOT

Ova je škola duboko utkana u moj život. U njoj sam započela svoje školovanje i svoj radni vijek, s njom živim neprekidno posljednjih trideset godina i nadam se da ću ovdje dočekati mirovinu.

Kada sam ja polazila prvi, drugi i treći razred (šk.god. 1953./54.-1955./56.) ovo je bila II. osmogodišnja škola. Njezini učenici bile su djevojčice pa su je zvali Ženska škola. Zbog pomanjkanja školskog prostora u zgradi u Mihanovićevoj ulici, neki odjeli, među njima i moj, pohađali su nastavu u Gupčevoj ulici, u zgradi gdje se sada nalazi Financijska policija. Živo su mi u sjećanju tadašnji više nego skromni uvjeti za rad i moja draga učiteljica Nada Lončar. U Mihanovićevu ulicu smo dolazili obrađivati školski vrt i fotografirati se ispred lijepe, za to vrijele moderne škole.

Vera Špoljarić

TREĆI NARAŠTAJ U ŠKOLI

Davne 1951. godine postala sam učenica ove škole. Kao i svim naraštajima prije i poslije, i meni su učenički dani prolazili u učenju, školskim brigama, igrama i učeničkim nestašlucima.

I danas se rado sjećam svojih učitelja i nastavnika. Puno godina kasnije, nakon završene Učiteljske škole, studija, i rada u drugim školama, zapošljava me u ovoj školi na mjestu učiteljice razredne nastave. U zbornici sam zatekla mnoge moje nastavnike koji su tada postali moji kolege.

Zdušno i sa puno ljubavi obavljala sam svoj posao i odgojila niz naraštaja. Mnogi moji učenici odrasli su ljudi i ja danas učim i njihovu djecu.

Moram napomenuti da je za ovu školu vezan već treći naraštaj moje obitelji. Pohađala sam je ja, moja djeca, a skorim odlaskom u mirovinu u njoj ostavljam nasljednika, moga unuka Denisa, koji je ove školske godine postao prvašić. Ponosna sam i sretna jer ću i nakon odlaska u mirovinu imati razloga češće otvoriti vrata MOJE ŠKOLE - NAŠE ŠKOLE.

Radmila Pejić

1. godine

ISPUNJENA ŽELJA

Sa II. narodnom osmogodišnjom školom - zvanom Ženska škola, Osnovnom školom "Nada Božić", Osnovnom školom "Antun Mihanović" "poznajem se" gotovo 50 godina.

Kao kroz maglu se sjećam kamiona koji su svakodnevno nešto dovozili na livadu nasuprot zgrade u kojoj sam živjela. Tada nisam znala da se na livadi gradi škola, prva škola u Sl. Brodu poslije II. svjetskog rata, škola koju ću za koju godinu i ja pohađati.

I zaista, jednog dana na livadi uzdigla se prekrasna bijela ljepotica - moja buduća škola. Tek u 4. razredu, kada su to dozvolili prostorni uvjeti, ispunila mi se želja da pohađam nastavu u toj prelijepoj zgradi dugih širokih hodnika i velikih svijetlih učionica.

Moram reći da se uvijek rado sjećam svih svojih nastavnika, ali ipak na posebnom mjestu su moja prva učiteljica gospođa Zdenka Stažić i moja razrednica u višim razredima gospođa Marija Fratrić.

Ni sanjati nisam mogla da će za tu školu biti vezan veliki dio moga života. osam godina školovanja, preko 30 godina rada u njoj i nadam se još koja godina do zaslužene mirovine.

Mirjana Vučković

SADA UČITELJI

Sve na jednom mjestu

Cijelo moje djetinjstvo i mladost su vezani za ovu školu. Stanovali smo u stanu pri školi jer je moja majka bila domarica.

Prve svoje korake sam napravio u hodnicima i učionicama škole. Tada je školska zgrada bila samo dio sadašnje škole. Na mjestu gdje su danas učionice i kabineti predmetne nastave nalazio se vrt i voćnjak.

U sjećanju mi je ostala gospođa Marija Fratrić, učiteljica tjelesnog odgoja, koja me je čuvala u svoje slobodno vrijeme i gospođa Branka Šrut, moja prva učiteljica.

Matematika mi je odmah postala predmet broj 1. Predmet broj 2 koji sam volio i u kojem sam se, također, isticao bio je tjelesni odgoj.

Sjedim u zbornici s kolegom Dragom Ciglarom. On je bio moj učitelj matematike i mentor koji me je uputio u predavački dio nastave matematike. I tajnica, gospođa Mirjana Vučković je bila moja učiteljica. Od nje sam naučio prve riječi na ruskom jeziku.

Danas sam učitelj matematike u istoj školi u kojoj sam proveo djetinjstvo.

Danko Hustić

VELIKI DOGAĐAJ

Veliki događaj bio je za mene polazak u školu. Kao šestogodišnja djevojčica upisana sam u OŠ "Nada Božić". Radovala sam se ali i prihvaćala svakodnevne obveze i družila se s vršnjacima. Vrlo rano sam se odlučila za današnje zanimanje nastavnika matematike i fizike.

Moj san se ostvario nakon puno godina školovanja i rada u drugim školama. Kada sam 1987. godine primljena kao nastavnik u OŠ "Nada Božić", bila sam radosna i pomalo sjetna. Sjećam se dolazaka u školu preko željezničke pruge, školskog igrališta koje je bilo neposredno uz ogradu drvne industrije, učenja prvih slova i brojeva. Srela sam se sa nekoliko svojih nastavnika. Nisam više bila u školskoj klupi i iščekivala njihov dolazak u učionicu. Sada zajedno surađujemo u nastavi, danas sam u dobro opremljenoj školi u novoj ulozi, kao roditelj i nastavnik, zajedno sa bivšim nastavnicima.

Marijana Vuksanović

MOJ DRUGI DOM

Danas se prisjećam 1949...

Poratna, teška, ispunjena tužnim pričama odraslih o stradanjima i patnjama. Svjedoci su bili i ruševine svuda naokolo. Živo se sjećam ulica noću, mračnih poput tunela, ljeti debele prašine, gustog jesenjeg blata ... pustoši

Put do moje škole, Pučke dječjačke škole, (danas OŠ "Ivan Goran Kovačić") bio je za prvaša dug i naporan.

Polaze

Koliko sreće kada je na poljani počela nicati nova škola, II. sedmoljetka, zvana Ženska škola. Izrasla je u ljepoticu! Biti u novim školskim prostorima sa ofromnom terasom na krovu, pogledati okolicu odozgo, bio je doživljaj! Treći i četvrti razred provodim ovdje, a onda me očekivala Gimnazija do "male mature" (sadašnji Strojarski fakultet), zatim Učiteljska škola, studij, prvo radno mjesto, obitelj. Moja škola postaje i škola moje djece! Tada joj u pohode dolazim kao roditelj da bih 1981. postala i njezina djelatnica, učiteljica hrvatskog jezika i povijesti. Sudbinski sam uz nju vezana. Postaje moj drugi dom, radost i mojoj djeci i meni. Danas i mojim unucima! Mome Igoru i u rujnu mojoj Ivi. Doista, škola za potomke! Kako ne voljeti i kako ne bdjeti nad njom?

Zato joj za njezinu obljetnicu želim dug, veseo i uspješan život!

Nela Dončević

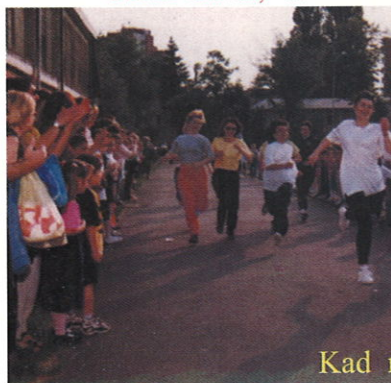
MAJKA

Majka je kao ružin cvijet, ona te voli više nego cijeli svijet.

Majka je zvijezda sa neba, koja te uvijek gleda. Dobro te vidi dobro te gleda kao da ima dva dvogleda.

Majka je ružin grm koji nema trn, što znači da te nikad netuče i uvijek tek sebi u krilo vuče.

Ivana Glavaš, 4.e

Kad mame potrče ...

SUPER TATA ALI SUPER I KĆERKA

Ove je godine u "Lijepoj našoj" proveden natječaj za Super tatu. U školi "Antun Mihanović" ovu laskavu titulu ponio je gospodin Mikinac. Gospodin Mikinac tata je, sudeći po tituli, vrlo sretne djevojčice Mirte, odlične učenice 3. e razreda i jedne od najuspješnijih mažoretkinja gradskog mažori tima.

- Sudeći po našem uvodniku, niste samo vi, gospodine Mikinac super tata, nego imate i super kćerka!

Slijedeći vaš uvodnik, izgleda da i nije tako teško biti "super tata" pored takve kćeri.

- Osjećate li se uistinu kao "super tata"?

Moram vam priznati da me je izbor za "super tatu" uistinu iznenadio, jer ja samo izvršavam svoje postavljene zadatke i viđenja jednog roditelja kao i prijatelja djece.

- No, ipak vrlo uvjerljivo ponijeli ste tu titulu. Znači ipak u odnosu na neke druge tate, tu svoju ulogu uspješnije obavljate!

To bi ipak trebao utvrditi netko nepristran, a ne ja sa - to bi izgledali kao hvalisanje!

- Smatrate li ulogu tate obvezom ili lijepim životnim darom?

Uloga tate je i velika obveza (odgoj, životne smjernice i dr.) ali i veliko zadovoljstvo i smisao života. Danas ne bih mogao zamisliti da živim bez svoje djece (a i žene).

- Možete li nam opisati jedan dan u vašoj obitelji?

Ma sve je to isto kao i kod drugih obitelji - nekad veselije, nekad zategnutije ali izdržimo mi to sve.

- Kako uskladiti poslovne i obiteljske

Pobjednička ekipa tate 1. i 2. razreda

i povuku !!!

obveze?

Supruga i ja radimo u kontra smjenama tako da je bar netko od nas s djecom. Ali kada treba ostaju oni i sami jer su samostalni i dobri. Vrlo se radujemo kada smo svi kod kuće.

- Imate li pet minuta za sebe? Možda hobi ili rekreacija?

Hobi mi je sportski ribolov. Pecanjem sam zarazio sina Brunu kojega vodim u ribolov od 4. godine starosti (ili mladosti), a i "super kćerka" - Mirta ide s nama nekoliko godina u ribolov. Čak je na županijskom natjecanju 1998. godine osvojila zlatnu medalju.

- Slaže li se "super mama" s ovom vašom titulom?

Tko se ne bi slagao. Vas dvoje ste savršeni! - pomalo ironično kaže Mirtina

mama Branka!

- I na kraju postoji li recept za "super tatu"?

Dio se nasljeđuju rođenjem, a nešto si čovjek postavi pred sebe da bude tako.

Mitja Ružojčić, 3.e

Ako invalidu pokloniš pola srca, učinio si mnogo, a ako pokloniš cijelo srce, učiniš čudo.

Maglovito nedjeljno rujansko jutro 1991. nije nagovještavalo sutrašnji svečani polazak prvašćica u školu. Toga ponedjeljka sam i ja, majka dječaka s 80% tjelesnom invalidnošću, trebala povesti u školu svoga sina. Zbog straha od mogućeg neprihvatanja sredine u kojoj trebamo biti osam godina počela me hvatati panika.

Nažalost, još istog dana u popodnevnom satima nerazumni ljudi koji nisu mogli shvatiti našu želju da imamo svoju državu, poremetili su taj dan i iduće dvije godine našeg boravka u školi.

Tog časa nestao je strah kako ćemo biti prihvaćeni zbog hendikepa. Shvatila sam da od moje nesreće ima još nešto teže, a to je rat.

Djelatnici Osnovne škole "Antun Mihanović" kao i učenici ne da su nas samo prihvatili, već su nam u svim situacijama prilazili i nudili pomoć i suradnju. To smo sa zadovoljstvom i prihvatili. Razumijevanja je bili napretek: od samog ulaska u zgradu gdje su nam dobre tete pomagale, učenici su nosili torbu, Jocu prevodili iz učionice u učionicu. Učitelji su nas poticali i hrabрили kad nam je bilo teško, ukazivali kako doći do znanja i rješavanja školskih problema. Posebice zahvaljujem defektologinji koja je uvijek bila tu da pomogne samo mome sinu, nego često puta i meni.

Naših sretnih osam godina privodimo kraju, krećemo u nova osvajanja znanja, u nove pobjede (ne vjerujem u nove nevolje).

U ovih osam godina i sama sam se školovala iako ne u školskoj klupi, već kroz život s djelatnicima škole, i s djecom. Moj zaključak je ujedno i poruka svim roditeljima koji, nažalost, imaju iste ili slične nevolje.

Roditelji! Vi ste ti koji se prvi morate socijalizirati i prihvatiti situaciju baš onakvu kakva je, a ostalo će ići samo po sebi.

Hvala svima koji su nam pomogli na osobit način, hvala mojoj dragoj Školi "Antun Mihanović" u ime svih invalida koji su otišli, u naše ime i ime svih invalida koji će sutra doći da im vi pomognete u obrazovanju i socijalizaciji.

S radošću odlazimo, s radošću ćemo se vraćati!

majka Ana Dujanović

20. TRAVNJA 1999.

PROSLAVILI SMO ĐURĐICIN ROĐENDAN

Danas smo proslavili Đurđicin 15. rođendan.

Đurđica je vesela. U goste su nam došli ravnateljica, pedagoginja i knjižničarka.

Naša učiteljica, Ljiljana Plavotić je napravila tortu. Svi smo se jako iznenadili i obradovali.

Otpjevali smo rođendansku pjesmu. Iza tog smo jeli tortu i počastili se slatkišima.

Došla nam je i teta Marija i čestitala našoj slavljenici.

Sve najbolje želimo prijateljici za petnaesti rođendan, da bude sretna, pametna i dobra učenica.

Marica Tomić, 6.d

MISLI PRAVO,
JEDI ZDRAVO

Naš jelovnik:

Bakini kruh sa sjemenkama, bakino pecivo

Pileće hrenovke, sir

Zelena salata, krastavci, paprika, rajčica, mrkva

Vanilin-jastučići sa domaćim pekmezom od dunja

Sezonsko voće: tešnje i jagode

POSJET PRIJATELJU

Kišovito i prohladno jutro nije mi nagovještavalo ugodan dan. A taj dan je i posljednji dan prvog školskog polugodišta. Radovao sam se odmoru i slobodnom vremenu, uostalom kao i većina mojih vršnjaka.

Nakon skraćene nastave i slavljeničkog oproštaja, na prijedlog naše učiteljice, defektologinje gospođe Ljiljane Plavotić cijela moja skupina učenika uputila se jednom mladiću invalidu u posjetu.

I on je bio učenik naše škole. Pošli smo mu zaželjeti sve najbolje za božićne i novogodišnje blagdane. I ne samo to, već da vidimo kako živi, kako provodi dane, kako osmišljava slobodno vrijeme kojega on, nažalost, ima napretek.

Iako je znao da ćemo doći, kad nas je vidio pred vratima svoga stana u kojem živi s majkom, njegovom veselju nije bilo kraja.

Ganuti od radosti toplo su nas primili i ugostili.

Premda Neven ima poteškoća u govoru, ja sam dobro razumio što pita i što odgovara.

Nekoliko ranijih posjeta, kao i ovaj veliki, su pokazatelji, bar meni, da ne ostajem kod kuće poslije završene osnovne škole. Želja mi je da idem dalje, da se ipak pronađem i

nađem svoje mjesto u društvu.

Puno slobodnog neorganiziranog vremena nije pravi putokaz.

Ugodan razgovor i druženje potrajalo je oko dva sata.

Znam, to je premalo da bi nekoga zadovoljilo, ali siguran sam da je Nevena usrećilo jer većinu dana provodi u kući.

Radost mog dragog prijatelja Nevena je velika, a naša sreća još veća što smo u tome uspjeli.

Jeste li se kada navečer upitali: KOGA SAM DANAS USREĆIO?

Jovica Dujanović, 8.b

Posadi malo

MOJ GRAD

zelenila u svoju dušu

Moj grad se smjestio na lijevoj obali rijeke Save. Sava je velika rijeka kojom danas ne plove brodovi, a ni ljudi se ne voze čamcima. Nekada je rijeka bila čista. Stariji građani se sjećaju da su nekada pili vodu iz Save, a moji roditelji se sjećaju vrmena kada su se kupali na Adi, Poloju ili kod Mate na kupalištu. A danas? Gledam rijeku kako se lijeno vuče noseći na leđima otpad i mrlje od nafte. Nekako je tužna, napuštena. Žao mi je, jer i ja bih se rado kupao u Savi. Obalom Save ide se do Poloja, ali danas ne. Zašto? Poloj je miniran.

Brodsko brdo, nekada okićeno vinogradima i voćnjacima, danas je zatrpano kućama i vikendicama, ispresjecano asfaltnim cestama kojima jure automobili. Sve ono o čemu mi pričaju baka i djed ili roditelji više ne postoji. Kuda je nestala ta priroda?! Jednostavno okovali smo je betonom, posjekli, uništili

Gradski parkovi, pluća moga grada, umjesto cvijećem okićeni su razbijenim bocama, plastičnim čašama, osobito ljeti. Znam da ćete sada reći: "To je slika tvoje generacije!"

Andrej Vrkljan, 6.b

*Čistoća je dio vrline i
ljepota kada sunce sine,
Čistoćom tuga mine.*

Ivona Blažević, 6.a

Kristina Šaravanja, 8.a

MOJE EKO NASELJE

Kad bih imao dovoljno sredstava i ljude koji bi me podržali, napravio bih malo eko naselje. Dokazao bih da se može živjeti zdravo. Bilo bi sagrađeno onako kako su to radili naši stari u skladu s prirodom. Da svi tako razmišljamo proširilo bi se moje eko naselje i cijela bi se kugla zemaljska zazelenila. Nestale bi sve zle slutnje o uništenju našeg blaga, prirode i nas samih.

Priroda, koju smo zagadili, kao da nam sve to vraća potresima, poplavama, bolestima. Ozdravljenje prirode ne možemo kupiti novcem. Sami svojim rukama moramo stvoriti našu bolju budućnost.

Tomislav Stepić, 6.c

Živjeti u gradu za neke je uobičajeno, a za neke nedostižno. Živjeti u čistom gradu čini se nedostižnim.

Vedrana Bjelobrk, 6.c

Jure Knežević, 8.a

"Domaća zadaća"

Svaki je grad lijep, ali moj je najljepši u proljeće i ljeto kad pluća grada ozelene i procvjetaju. Tu sam rođena, u njemu živim i tu ću ostati. Voljela bih više zelenila, parkova, dvorana i rasonode za nas mlade. Nas mlade zanima zdrav život u miru i bez zagađenja prirode koja nas hrani, čin sretima i zadovoljnima. Svi bi se trebali uključiti u akciju za očuvanje prirode. Mi mladi moramo svim snagama pomoći. Željela bih da moja generacija tu zadaću shvati ozbiljno postane primjer drugima.

Tanja Larma, 6.a

Tomislav Srbalj, 8

EKO ili Z kao Zemlja

biologija-globe-ekologija **"DRUGO LICE" MLADIH EKOLOGA**

Školska biološka postaja bila je razlog našeg jednodnevnog pohoda Migalovcima, 22. svibnja 1999. godine. Učinili smo korak naprijed u planiranim sadržajima Projekta Globe.

Sami smo izradili priručni materijal, mjerne instrumente i uz pomoć naše voditeljice Vesne Bušić počeli s mjerenjima. Mjerali smo pokrovnost krošnji prizemnog sloja, visinu i opseg stabala. Marljivo smo radili, jer smo htjeli biti jasni i točni u iskazivanju podataka. Pomogao nam je i sunčan dan. Obradene podatke će mladi informatičari proslijediti bazi podataka koja se nalazi u SAD-a.

Da mjerenja ne ostanu samo na papiru i u našim sjećanjima, pobrinuo se naš "fotograf" gospodin Franjo Bušić, koji je zabilježio ono najvažnije.

Eko družina

Mjerenje opsega stabala.

Mjerenje pokrovnosti

Određivanje visine stabala.

SLATKA VODA S OKUSOM GORKE ISTINE

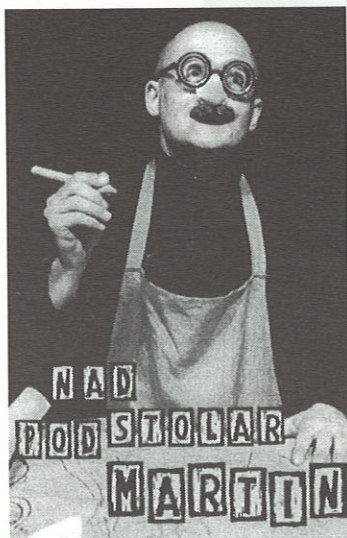
NA RASKRIŽJU PUTEVA

"Prirodu nismo naslijedili od djedova, već smo je posudili od unuka" - glasi mudra kašmirska poslovice, stara gotovo koliko i čovječanstvo. Istim idealima težili su u povijesti mnogi narodi. Mada ti drevni narodi nisu poznavali kemije i biologije, spontano su znali vrijednosti Bogom im dane vode i prirode koja ih okružuje. Znali su da svako biće ima pravo na zdravu i pitku vodu. Mi danas znamo da se 70% Zemljine površine nalazi pod vodom i da je voda sastavni dio svih organizama. Iako se čovječanstvu vodni resurs od 75% Zemljine površine čini nepresušan, mora se imati na umu da je samo 0,04% raspoložive slatke vode u površinskim i podzemnim vodotocima. Razvojem društva, tehnologije, industrijske proizvodnje, poljoprivrede i gradova došlo je do sve većeg zagađenja površinskih voda. Kako u prirodi postoji kružni tok vode, zagađuju se i podzemne vode, a samim tim i voda za piće.

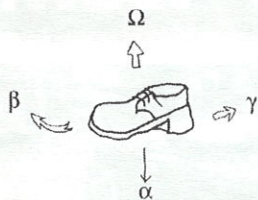
Gdje smo tu mi? Na raskrižju putova! Iako gospodarski ne pratimo Euro trendove, vidljivo je da je razvoj društva i tehnologije utjecao na kvalitetu vodotoka i u našoj državi pa i u Brodsko-posavskoj županiji. Ipak u okolini našeg grada vodotoci još uvijek nisu toliko zagađeni te ih prema zakonu svrstavamo u II. kategoriju, što je mnogo bolje nego prošlih godina. Tako treba i ostati, jer

**"Tko nije osjetio žeđ,
ne zna što znači voda!"**

Vlatka Šimunić, 7.c

MARTINOV KRIŽ HODA

- Ω - nitko od nas ne zna odakle zapravo dolazi
 α - nitko od nas ne za kamo zapravo odlazi
 β - sve nas zemlja vuče sebi
 γ - sve nas nebo drži na nogama

NADPOSTOLAR MARTIN

SAVRŠEN SVIJET KRIJE SE U NAMA SAMIMA

U Kazališno-koncertnoj dvorani u Slavonskom Brodu 20. travnja Riječko kazalište lutaka izvelo je predstavu "Nadpostolar Martin", djelo Renea Medveškega. Glavnu ulogu je tumačio Ranko Lipovščak.

Postolarova utopija, želja da cipelom poboljša svijet, dočarana je mnoštvom specijalnih efekata i sjajnom glumom koja je imala vrlo malo dijaloga ali puno pokreta, plesa i hoda.

I ovog puta brodska publika, koju su činili nešto stariji učenici, ostala je zatečena sjajnom izvedbom. Svatko je mogao uočiti da je predstava imala i svoj cilj, odnosno pouku: savršen svijet ne krije se u jednom predmetu nego u nama samima.

Sanja Stanić, 7.d

OGLEDAJ SE OKO SEBE

Predstava za djecu "Gljivamobil" djelo je glumice Vanje Matujec, a osmislili su je i izveli glumci iz Zagreba, članovi glumačke družine "Auzvinkl" koja je u ponedjeljak, 19. travnja gostovala i u Slavonskom Brodu na svečanostima "U svijetu bajki Ivane Brlić-Mažuranić".

Publika u kazališno-koncertnoj dvorani Ivane Brlić-Mažuranić sastojala se uglavnom od djece nižih razreda brodskih osnovnih škola i bila je oduševljena predstavom. Neprestano su surađivali s glumcima na pozornici. Ogledali smo i odslušali skupa s njima dijaloge gljive, sunca, životinja, neba. Cijela je predstava protkana humorom, ekološkom sviješću i glazbenim točkama koje su zapravo obrade poznatih songova i narodnih popevki. Osobito me zainteresirala poruka predstave "Gljivamobil": Ogledaj se oko sebe, prijatelji su tu, budi sretan!

Trebali bismo češće dovesti smijeh u naše kazalište.

Sanja Stanić, 7.d

JESU LI BROĐANI SUVIŠE ODRASLI?

Unatoč lošem vremenu, svečanosti "U svijetu bajki Ivane Brlić-Mažuranić" su bile uspješne. Čitav tjedan organizatori su u više smjena javno prezentirali Ivanina djela i nastojali uključiti što veći broj djece s obzirom na to da se radi o odgojiteljicama i vrtićima te djeci školskog uzrasta koja su sudjelovala u radionicama.

Primjećujemo da se srednjoškolski uzrast nije odazvao. I suradnja roditelja je izostala jer su djeca dolazila u pratnji voditelja. Učenicima, novinarima i likovnjacima njihovi su školski prijatelji samo zavidjeli na izostanku sa nastave, a nisu se trudili vidjeti njihov rad. Recimo, na literalnoj večeri bili su samo izvođači, učitelji i novinari. Najavi ovih svečanosti ne bi se moglo prigovoriti jer su po cijelom gradu istaknuti plakati, a o "Svijetu bajki..." moglo se čuti svakodnevno na radiju. Što je to odrasle spriječilo da sami dođu ili dovedu svoju djecu? Zar su suviše odrasli da pobjegnu od mašte? I napokon time su Ivaninu svjetsku kvalitetu ocijenili ocjenom "vrtića". Neka djeca u budućnosti znati što se događalo u našem gradu u proljeće 1999.

Sanja Stanić, 7.d

TREBALO BI VIŠE PROMOVIRATI NAŠ BROD

Nakon literarne večeri u sklopu "Svijeta bajki" predsjednic Matice hrvatske i članica ocjenjivačkog suda, gđa. Marijan Kolundžić dala nam je, ne skrivajući zadovoljstvo, slijedeću izjavu:

Večer je bila vrlo uspješna, iako mi je jako žao što su tu sam radovi učenika brodskih osnovnih škola za razliku od dosadašnj prakse. Da bismo opet dobili sudionike iz drugih gradova priprem treba započeti ranije.

Osobito, prof. Kolundžić se zalaže za slobodnije teme jer bi s na taj način izbjeglo ponavljanje, a ujedno bi se dobila veća sloboda stvaranja što i je cilj ovakvih večeri. Ona također naglašava potrebu za suradnjom rodnog Ivaninog grada Ogulina i naše Slavenskog Broda u kojem Ivana je stvorila nezaboravna djela. Predstavljanju Ivane i njezinih djela trebalo bi više promovirati na Brod jer je Ivana poput njegova zaštitnog znaka - istaknula je predsjednica Matice.

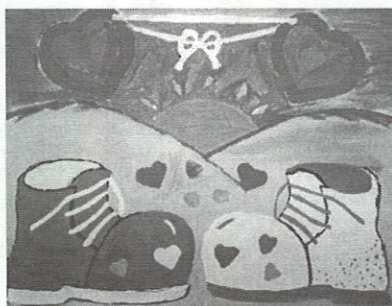
Sanja Lazić, 7.d

SLASNI KLJUČ GRADA

Gledao sam vraćanje ključa grada i ključ mi se dopao jer je bio čokoladni. Gledao sam knjuč i sline su mi curile iz usta razmišljao sam kako da ga s dočepam, ali nisam imao hrabrosti ukrasti ga.

Ipak sam se odlučio uze ključ kad nitko ne bude obratio pažnju. Kad mi je ruka došla do ključa, malo sam umočio prst kremu, ali nije mi se svidjeća pokajao sam se.

Izgleda da je u svijetu bajki sve privlačnije nego u stvarnosti Mario Kruljac, 3

Zvonimir Vukoje, 7.d

UDRUGA "BROD"- GRUPA ZA ŽENSKA LJUDSKA PRAVA

Radost naš je odvela u prostorije Udruge "Brod" koja je počela s radom u srpnju 1998. godine. Stalne članice su gospođa Jasminka Živković, Marija Pavlović i Gordana Matanović, predsjednica. U rad se povremeno uključuju i druge osobe koje žele pomoći.

Centar za žrtve rata iz Zagreba poučava članice, radi se u radionicama, a inozemne udruge materijalno podupiru sve aktivnosti. Osnovni cilj je pomoći u rješavanju obiteljskih problema u kojima su ugrožena ženska prava.

Saznati nešto više o radu možemo svi jer se poruke iz programa oglašavaju putem javnih medija i plakata.

S radom je počeo i SOS-otvoreni telefon, a plan je otvoriti besplatno psihološko i pravno savjetovalište.

Vidimo da se žene nisu nikada prestale boriti. Doneseni su mnogi zakoni koji ih zaštićuju, ali u praksi to baš i nije tako. Zato, borite se i dalje, nemojte klonuti! Ne dozvolite da vas zlostavljaju, a ako stvari izmaknu kontroli, slobodno se javite članicama Udruge. One će vam sigurno pomoći.

Tea Botica, 7.a

Povijesno bogatstvo našeg grada na jednom mjestu

U PROSTORIJAMA ARHIVA

U čast velike obljetnice, 40 godina postojanja i rada Državnog arhiva Republike Hrvatske i Tjedna arhiva posjetili smo Arhiv u našem gradu.

Neki od nas su prvi puta otvorili vrata stare uređene zgrade. U pravilnu uporabu arhivske dokumentacije uputila nas je naša ljubazna domaćica mr.sci. Zdenka Lakić. Obogatili smo naše znanje. U našoj zemlji djeluje 13 arhiva. To su ustanove kulture od posebne važnosti. Prikupljaju i čuvaju spise i projekte koji svjedoče o povijesti i postojanosti jednog naroda, jednog grada.

Naš arhiv pokriva slavonskobrodsko, novogradiško i požeško područje.

Što se krije u prostorijama Arhuva?

Uglavnom su to posebno napravljene kutije s kronološki poredanim dokumentima koji su zabilježeni i na mikrofilmu. U posebnim prigodama, kao što je ova, priređuju se izložbe te tematski različita predavanja.

Ovogodišnja izložba "Graditeljstvo u Brodu na Savi/Slavonskom Brodu" omogućila nam je pogledati originalne projekte koji svjedoče o izgledu brodskih ulica i trgova, nekad i danas.

Saznali smo i da su vrata Arhiva otvorena svima, osobito maturantima u vrijeme pisanja završnog rada.

I još nešto važno: ono što jednom uđe u ove prostore, više se ne može iznijeti van! Zato i postoje određena pravila.

Zahvalili smo našoj domaćici koja nam je otvorila mnoge "tajne". Zatvorili smo vrata, ali ne zauvijek. Znamo da smo dobrodošli i da ćemo opet zakucati na "teška" vrata.

Članovi novinarske i literalne družine

PREŠLO SE S RIJEČI NA DJELO

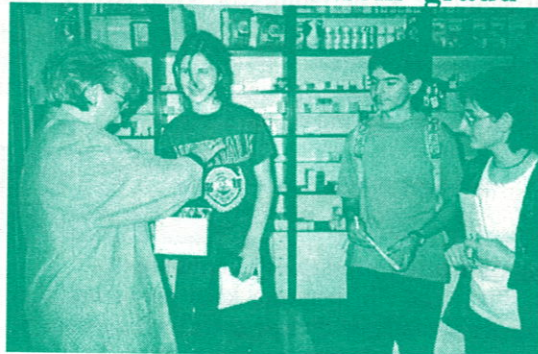
U Slavonskom Brodu je 6.2.1999. god. u Društvu "Naša djeca" osnovano "Dječje gradsko vijeće". U društvu glavnu i završnu riječ imaju djeca. Iz naše škole, kao i iz ostalih 5 gradskih škola, tri su predstavnika: Darija Bader, 7.a; Jadranka Sučević, 7.b i Ivan Lalić, 8.b. Prema predloženom programu rada baviti ćemo se ovim problemima:

stanjem osnovnog obrazovanja, životom djeca u našem gradu, kvalitetnim provođenjem slobodnog vremena djece, ekonomskim pravima djece, te obrazovanjem i zapošljavanjem mladih.

Voljele bismo da se barem neki prijedlozi ostvare i da nama, djeci, bude ugodniji život.

Jadranka Sučević, 7.b

Botanički vrt u našem gradu

Veliki gradovi ponose se svojim botaničkim vrtovima. Naš grad nije velik, ali zato ima jedan neobični botanički vrt. Mi smo se u to uvjerili. Posjetili smo se u Ljekarnu "Horvaćanin" u Ulici kraljice Jelene 21. Ispred ljekarne se nalazi pravi mali botanički vrt i u njemu oko šezdeset vrsta ljekovitih biljaka: crvena djetelina, lovor, mandarina, riža. Kraj svake biljke je naziv s imenom na latinskom i hrvatskom jeziku. Zanimljivo je da se za biljke brinu djeca iz okolnih zgrada. Biljke se ne rabe za proizvodnju lijekova jer se nalaze uz prometnu ulicu. U ljekarni smo imali prilike vidjeti velik broj lijekova, vitamina, bombona od "kojih se lakše diše". Doznali smo da vlasnik ljekarne gospodin Stanko Horvaćanin i naša sugovornica Zorica sami prave lijekove i ljekovita ulja. Nama su darovali upravo pripravljeno ulje od Gospine trave, kantarion, koje se koristi za površinske rane, ugrize isl.

Vlatko Koudela, 7.d

Učenje
na
licu
mjesta

ZA ONE KOJI ŽELE BITI...

**Novinarka Marija Kovačević
među nama**

NAJBITNIJE JE VOLJETI ISTINU

Nakon nekoliko neuspjelih dogovora, novinarka Posavske Hrvatske posjetila je novinarsku družinu naše škole. Razlog propalih dogovora bili su iznenadni sastanci koje je naša gošća morala pratiti.

- Vidite, novinari ne mogu planirati svoje vrijeme. U svako doba urednik nas može poslati na zadatak, a i kada ste "slobodni" stalno promatrate sve oko sebe "novinarskim" očima. To znači da u svemu tražite vijest. TV program, novine, radio primete na drukčiji način. Teško se opustiti!

* Imate li vremena za obitelj?

- Nekada sam radila i za Radio Brod i za novine. Tada sam imala malo vremena za obitelj, a bila sam pripravnik. Tada je sve bilo puno teže. Učite raditi svoj posao, sve je puno sporije i teže, "ide", ali kasnije uđete u "štos". Upoznate ljude, znate tko je tko, kome se morate obratiti, kako, izgubite tremu. Sada radim samo za novine, svladala sam početnu nesigurnost, uskladila poslovne i obiteljske obveze.

SPORTAŠICE NISU STIDLJIVE

Male novinare posjetio je Marin Kovačević, sportski novinar Posavske Hrvatske. Svojim vedrim držanjem sve nas je nasmijao, a vrhunac dobrog raspoloženja dogodio se nakon što je malim novinarima poklonio

originalne fotografije Čire, Vlaovića, Marića i Šukera. Ono što nas je oduševilo bila je spoznaja da je Marin bio učenik naše škole.

* Izabrali smo dobru temu za početak razgovora.

- Prije ukupno... puno, puno godina i ja sam sjedio upravo u ovim školskim klupama. To je bilo vrijeme šala, prijateljstva prvih ljubavi i uobičajenih školskih briga. Volio sam školu danas rado kao novinar zavirim u nju i zabilježim sve što se događa. Dužan sam to nekim dragim profesorima.

* Jeste li se u to vrijeme bavili sportom?

- Kao i svi školarci najviše sam volio satove tjelesnog. Kako sam bio visok, košarka mi nije ginula. Već u to vrijeme viš sam pratio što se događa nego što sam bio "sportaš".

NOVINARI S NOVINARIMA

* Jeste li ikad htjeli promijeniti zanimanje?

- Jesam. Bilo je takvih trenutaka kada mi se činilo da više ne mogu, ali čim napravite "pravu stvar" sve teškoće i probleme koje donosi moje zvanje zaboravite.

* Kako ste se odlučili za posao novinarke?

- Odluku sam stvorila još u vašim godinama. U Osnovnoj školi Ivana Mažuranića u Sibirju, koju sam pohađala, postojala je novinarska družina. Upisala sam se i dalje je išlo samo po sebi.

* Kako se u stvari postaje novinar?

- Ako pitate za školu, to je različito. Ja sam završila studij novinarstva, ali neki vrlo uspješni novinari imali su drukčiji put. Bitno je da promatraš svijet i zbivanja pomalo znatizeljnije i da tražiš razloge, objašnjenja, druga rješenja. No najbitnije je voljeti istinu.

Mihovil Bičanić, 3.e

Zajednička uspomena

* Je li to bilo vrijeme izbora vašeg zvanja?

- Pa, ne. Nakon srednje škole upisao sam se na studij strojarstva, iako sam želio biti glumac. Moj pokušaj upisa na Kazališnu akademiju, završio je neuspjehom. Sjećam se da je na prijamnom bila i Lucija Šerbedžija, imala je više sreće. (n dodajemo bolje veze!).

* Kako ste završili u novinarskim vodama?

- Sve je krenulo zbog druženja. U Brodu je 80-ih godina postojala vesela ekipa mladih ljudi koji su željeli nešto učiniti za svoj grad i sami za sebe. Tako je pokrenut List mlad Brođana - LOB, te emisija Radio-far. I tako iz "štosa", zabava sve je postalo ozbiljno.

* Danas ste najomiljeniji sportski novinar u našem gradu.

- To ne znam. Sport je odraz vedrine, druženja i prijateljstva. Većina drugih stravi ne nosi toliko entuzijazma i zdrave mladenačkog poleta. Sportaši su u pravilu vrlo pozitivne osobe i zato me raduje rad s njima.

* Kakva je situacija u brodskom sportu?

- Brod ima vrhunske sportaše. S mladima se puno radi. Tu košarka, rukomet, tekvando, akrobatski rock and roll, stolni tenis... No kao i svuda problem je novac i prostor. Za mlade ljude koji okupljaju veliki broj mladih. Brođani ne znaju. Društvo ih ne nagrađuje, niti motivira. To nije "fer".

* Spomenuli ste list LOB. danas ste vi urednik istoimenog časopisa za mlade.

- Da. Pravi naziv lista koji je pokrenut '95. godine je LOB. Nove generacije. Mišljenja sam da Brod ima dovoljno mladih inteligentnih i znatizeljnih ljudi koji su spremni postavljati pitanja, stvarati i kometirati na sebi svojstven način. zaslužuje pažnju. To je razlog da uz sve poteškoće ustrajavam pokušavajući izdavati LOB.

* Volite li više razgovarati sa sportašima ili sportašicama?

- Pa sa sportašicama. Jednostavno stoga što su govornije i nisu stidljive. Žene su takve!

Bruno Landek,

...Što se bijeli u gori zelenoj?
Nit' je snijeg,
nit' su labudovi...

FILIPOVE "BEBE"

Filatelisti su kolekcionari poštanskih maraka. Takav hobi, a mogli bismo ga nazvati i poslom, iziskuje puno truda i strpljenja. Treba ustrajnosti pri skupljanju maraka, čuvati ih uredno spremljene, čuvati ih od dodira ruku; jednom riječju, skrbiti se o njima. Što se tiče poštanskih maraka, ima ih svakakvih. Od onih sa slikama građevina i poznatih ljudi iz povijesti do onih sa slikama prijevoznih sredstava i prirode. Neke od maraka su izuzetno vrijedne! No, nitko od filatelista ne skuplja marke da bi ih prodao već radi užitka. Ipak vrijednosti maraka se u mnogome cijene u svijetu, baš kao i umjetnička djela!

Zanimljivost skupljanja poštanskih maraka privukla je i mog prijatelja Filipa Jandrića. Sada je i on mladi filatelista. Skupljao je marke godinama i brižljivo ih čuvao. Neke od njih došle su iz sjevernih dijelova Afrike, razvijenih zemalja Azije, iz Amerike, Europe... Nakon toliko puno godina skupljanja i strpljenja došao je i njegov trenutak slave! Filipova kolekcija poštanskih maraka pod nazivom "Psi i konji" izložena je u Pošti 1. na Kolodvoru u Sl. Brodu. Ukupno je izloženo 126 maraka raspoređenih na 24 lista. Smješteni su u dvije vitrine. Na recepciji postoji knjiga dojmova u koju se mogu upisati svi oni koji posjete Izložbu. Izložba se, meni osobno, veoma svidjela.

To su zrakoplovi modelara Aero-kluba "Brod", Slavonski Brod. U ovom razgovoru saznat ćete više o modelarima, njihovim aktivnostima i uspjesima. Razgovarao sam s jednim od članova Aero-kluba, Goranom Dugošem, učenikom naše škole. Izuzetan uspjeh Goran je postigao na Državnom natjecanju modelara, sredinom rujna. Osvojio je četvrto mjesto.

***Gorane, ukratko nas upoznaj s kategorijom u kojoj si ti i što vi modelari zapravo "modelirate"?**

-Kategorija u kojoj se ja natječem ima svoje ime "F1-H SLOBODNO LETEĆI MODEL". To su modeli koji iziskuju mnogo truda da bi bili što bolji i originalniji.

***Kako se cjenjuje uspješnost modela jedne jedrilice?**

-Ocjenjivanje vode suci. Svaki modelar ima pravo pet ili šest puta podići jedrilicu na sajli dugoj 50m. Čiji model bude najduže letio u svih pet ili šest startova, pobjednik je.

***Modelarstvo traži spretne i precizne tuke. Ti i ostali modelari ih, zacijelo, imate. Je li teško i naporno izrađivati jedrilice?**

-Oni koji nemaju strpljenja da mjere u milimetre, rade s papirom tako tankim da se vidi kroz njega; ne znam mogu li oni uspjeti.

***Je li ti se taj posao ikada učinio dosadnim?**

-Bilo je dana kada mi je bio dosadan. Tih dana nisam ništa radio na modelu jer sam bio svjestan da bih mogao učiniti pogrešan potez. Jesli li ikada poželio odustati?

-Nikada, to bi bila najveća pogreška. Ne znam bih li je mogao ispraviti na lagan i jednostavan način.

***Koliko vremena trebaš za izradu jedne obične veličine?**

-Oko jesec do dva, ako radim svaki dan, ali ako radim samo kad je modelarski tečaj, dva puta tjedno, onda treba 5-6 mjeseci. To ne treba zabrinjavati jer posao ide vrlo lagano.

***Koliko vas je ukupno modelara, a koliko vas je u jednoj ekipi?**

-Ukupno nas ima preko 50 modelara. Mlada ekipa, juniori broje 20 modelara, a seniora ima preko 30. Na natjecanjima smo podijeljeni u više ekipa i u svakoj je ograničen broj do 4 natjecatelja.

***Kakvi su vaši uspjesi dosada?**

-Dosada smo ostvarili mnogo velikih uspjeha. Iako su mi najbolja mjesta pobjegla za škrtih 10-15 sek., nisam odrustao i dalje sam se trudio najviše što mogu, s još više žara.

***Kako si se odlučio za modelarstvo i koliko dugo si modelar?**

-Modelarstvom se bavim već 3 godine i iz svog iskustva mogu vam reći da je to zanimljiv hobi.

***S koliko godina se može profesionalno baviti modelarstvom?**

-Profesionalno se baviti modelarstvom može svatko, bez obzira na dob, ako je sposoban. Već sam vam rekao da s modelarstvom nema šale! Ako kreneš ideš do kraja.

Zrinka Horvatin, 8.b
Goran Dugoš, 8.b

SNAGOM DUHA

PORUKA

"Nađite svoje mjesto u Crkvi i u društvu, prihvaćajući velikodušno zadaće koje vam se sada povjeravaju u obitelji i izvan nje. To je najprikladniji način pripreme za sutrašnje zadatke koji vas očekuju. Ne zaboravite nikada da je svako uređenje vlastitog života, koje nije u skladu s Božjim naumom o čovjeku, određeno na neuspjeh, i to prije ili kasnije. Čovjek se naime jedino s Bogom i u Bogu može potpuno ostvariti i postignuti puninu prema kojoj teži iz dubine svojega srca."

Sveti Otac

Daniijela Danilović, 8.a

SKUPINA UČENIKA POSJETILA JE GROB NAŠEG BLAŽENIKA ALOJZIJA STEPINCA

SVI SU OBUKLI BIJELE HALJINE

25.4.1999. bila je Pričest. Bilo je jako lijepo.

Ujutro kada smo došli ušli smo u novi dio crkve. Svi su stali na svoja mjesta i započeli misu. Svi su obukli bijele haljine. Djevojčice su imale bijele vjenčiće, a dječaci križiće. Pričestili smo se i dobili hostiju. Nakon pričesti pjevali smo, a zatim izašli i slikali se mnogo puta. Taj događaj i slike će mi ostati u trajnom sjećanju!

Mislim da je Pričest najsvečaniji dan u mom životu!

Vanesa Busija, 3.b

MOLITVA

Isuse, ti si moj voditelj u radost
Ti si moj voditelj u žalost
Zbog tebe se radujem
Zbog tebe sam tu.
Zašto si ti umro za me
Od toliko ljudi na svijetu
Žao mi je što si ti raspet na križu
Ti koji si došao da spasiš svijet...
Moli za nas i zaustavi nemire
90-te su bile godine progona i rata
Nisi nas ostavljao ni u jednom trenutku
Zbog tebe smo opet tu
U svom snu.

Davorin Mešter, 8.a

OSJETIO SAM SE DRUKČIJIM

Dana 25. travnja 1999. godine dugo ću se sjećati. Bio je to dan, kada sam ja, sa još mnogo mojih vršnjaka, primio Prvu Svetu Pričest.

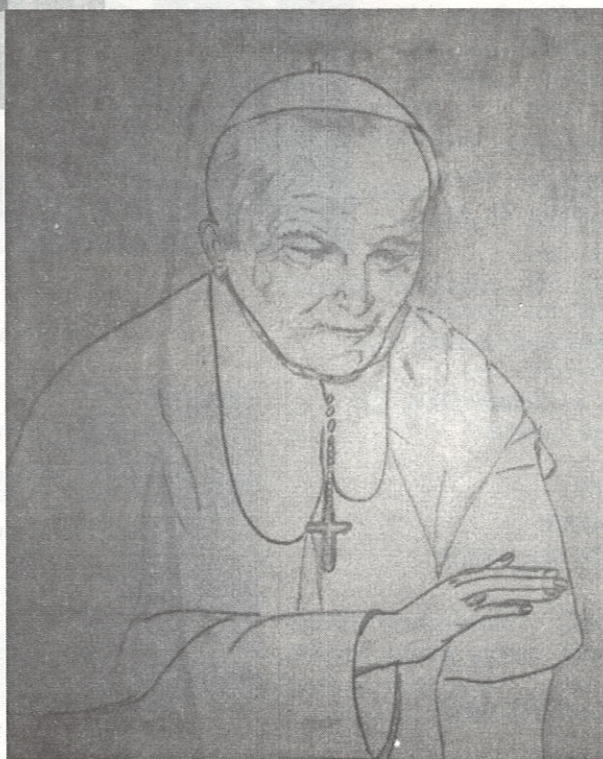
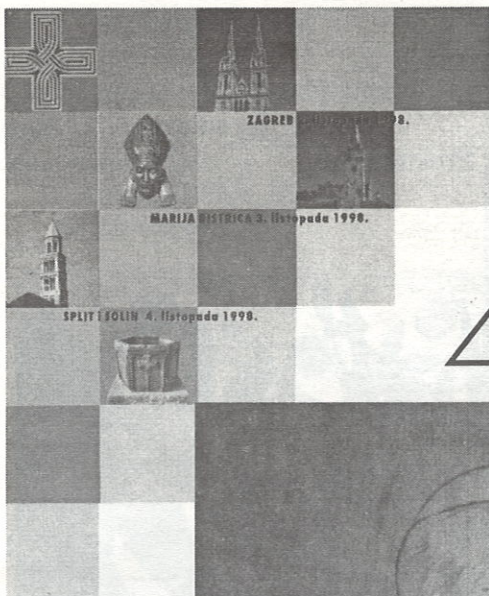
Za taj svečani trenutak dugo smo se pripremali i željno ga iščekivali. Kada sam obukao svečanu haljinu, bio sam jako uzbuđen. Želio sam da što prije dođe trenutak kada ću u svoje tijelo primiti malog Isusa. Primivši ga, osjećao sam se nekako drukčije. Bio sam jako uzbuđen, ali veseo, sretan i zadovoljan. Mislim da će mi taj svečani čin ostati u trajnom sjećanju.

Ivan Agić, 3.a

SNAGOM DUHA

Bit ćete mi svjedoci

IVAN PAVAO II. PONOVO U HRVATSKOJ

Marković

Svetom Ocu

Papa! Ti si otac svih naroda dobre volje. Oči ti sipaju blagost i povjerenje. Imaš sve veliko, puno ljubavi za svakoga. Tvoja drhtava uzdignuta ruka daje nam sigurnost i vjeru u Boga.

Luka Golug, 6.c

TI SI KRENUO
SVIJETOM

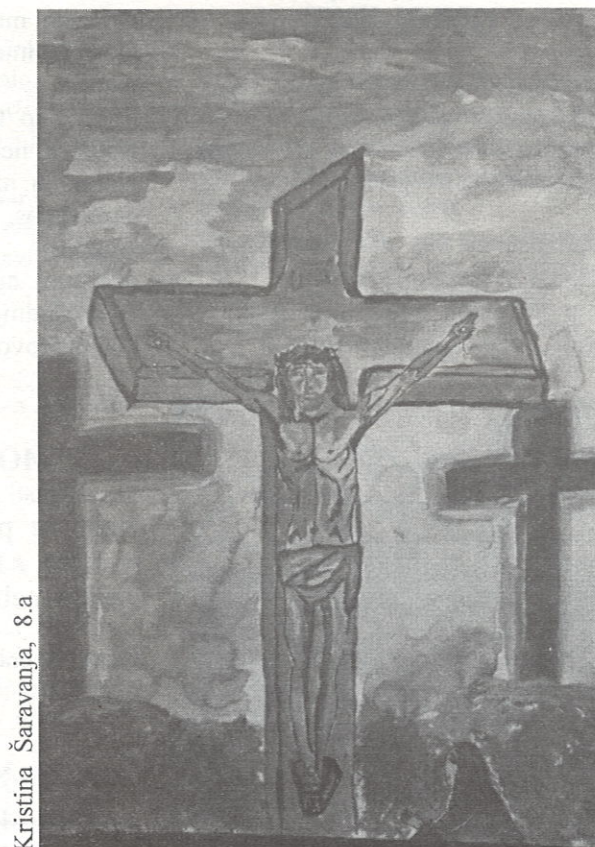
DA POKAŽEŠ
KRISTOV PUT.

TI SI SVJETLO U
TAMI!

SVETI OČE, POKAŽI

NAM PUT DO
KRISTA!

Marko Matić, 6.a

Kristina Šaravanja, 8.a

I JA SAM CRKVA

Bože, ti si tvorac našeg života. Želimo biti s Tobom i s Tobom graditi Hram Božji. Pozovi me Bože svakog dana na predanje i ljubav, jer mi smo Tvoja crkva i Tebe volimo Spasitelju naš. Pomozi nam odricati se svojega ja i Tebi vjerno služiti i s Tobom upoznati pravu kršćansku zajednicu. Gospodine, učini nas raspoloživim za druge. Tada smo Tvoji učenici, Tvoji prijatelji, Tvoja braća i Tvoja velika Crkva, Hram Božji.

Janja Ravnjak, 7.d

Kraljevstvo Božje

Kraljevstvo Božje, to je Crkva, život i trud ljudi koji su dio Crkve. To je prisutnost Božja na ovom svijetu. To su odnosi među Bogom i ljudima u kojima je ljubav temeljni zakon Božjeg Kraljevstva. Kraljevstvo je otvoreno svima, čak i grešnicima koji su posebno pozvani u Kraljevstvo. Kraljevstvo Božje će doći kada se dogodi punina zemaljskog rasta, kada se ispune Isusove riječi: "Obratite se i vjerujte Evanđelju!"

Jure Knežević, 8.a

PROLJEĆE

Kada mala visibaba viri,
kad se žuti jaglac širi,
kad se šumom cvrkut ptica čuje,
proljeće se navješćuje.

Tada sunce sve nas jače grije,
vočka svoje pupove krije,
i u vrtovima puno ljudi ima,
koji rade i sadnice sade.

Anda Jelić, 3.d

Nina Radičević, 3.a

PROLJEĆE

Po šarenom sagu
veselo skakuću
crvene cipalice.

Ana Marić, 8.b

OBLACI

Slikar ostavlja
trag kista na
nebeskom platnu.

Ivana Sikora, 8.b

NOS

Ponos je nos kojeg nosim
iz škole kući kad dobijem pet.
Zanos je nos kada golub i
golubica
zaneseno izvode svoj ljubavni let.
Postoji i nanos. Tim nosom zima
nanosi snijeg na naš prag.
A prijenos je nos koji je mom
tati
naročito drag.
Nosonja mrzi svoj dugi nos.
Htio bi imati nostić. Mali, što
manji,
tanak, što tanji.
Nosnice nema baš svaki nos.
Nema ih ni ponos, ni nanos,
a ni zanos. Ali znam da ih
sigurno
ima moj nos.
A najčudniji nos ima nosorog.
Na njegovom nosu je izrastao rog.

Renata Sliva, 3.c

MORE

Nebo se preslikalo
u more.
Zrcalo neba...

Ivana Sikora, 8.b

OBLACI

Srebrne brodice
plove nebom
nošene povjetarcem.

Mia Tadijanović, 8.b

Sanela Jukić, 2.d

VRBA

Rasplela je
kose. Želi
zadiviti sunce.

Sanja Marinić, 8.b

MORE

U dubinu plavetnila
uronilo je sunce.
Prostranstvo.

Ana Kuvač, 8.b

Kristina Kajtar, 6.c

ROSA

Jutro je.
Nebo je noćas plakalo.
Umilo travu.

Sanja Tomljanović, 8.b

MJESEC

Srebrni čuvar
bdi je nad
uspavanim selom.

Iva Antunović, 8.b

ROSA

Nakon kiše
biseri zasjaše
u travi.

Iva Antunović, 8.b

Filip Jandrić, 8.a

SUNCE

Gle, s neba
pada
žuto zlato.

Kristina Avilov, 8.b

KIŠA

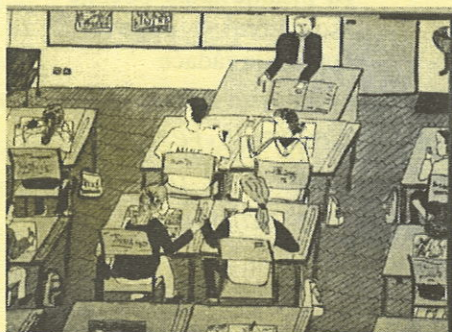
Beskrajno nebo
plače
suzama tuge.

Kristina Avilov, 8.b

LJETNO POPODNE

Cvjetna livada
gori u suncu.
Pčele zuje...

Marija Janžić, 8.b

Kristina Kajtar, 6.c

MOJA ŠKOLA

Srce Mihanovićeve ulice krasi
predivna ljepotica istog imena.

Svakog dana ulazim u njezin
čudesan svijet sreće. Bijelo lice krasi
joj raznobojno cvijeće, posađeno rukom
djeteta. Njena duša ispunjena je
znanjem njenih učenika i učitelja, bez
kojih je ona prazna i tužna. Ima ona i
mnogo prijatelja koji je vole i brinu se
o njoj. Da bi ljepota njene duše bila
plemenitija, tu je prijateljica knjižnica s
mnoštvom knjiga, a o ljepoti tijela
brinu se dvije gospođe športske
dvorane, veća i manja. Ne trpi ona
nečistoću i nered. Zato su tu i
gospođe spremačice. Svi žele, da Ona
bude najljepša i bolja od svih. Neki
nažalost i ne misle tako, pa joj
rastužuju lice ružnim grafitima. No,
tuga brzo prođe kada znanje, smijeh,
pjesma izvono zaori njenim hodnicima.

Sreća je biti dio tog čudnog
svijeta.

Tea Botica, 7.a

LJUBAV I MIR

Ljubav i mir
želim za sve ljude,
da na svijetu
svima lijepo bude.

Voljeti treba
braću i roditelje,
voljeti treba
susjede i prijatelje.

Bolesne i siromašne
voli bar malo,
srcem pokaži
da ti je do njih stalo.

Poželimo mir
svoj djeci svijeta,
nek' u ljubavi i miru
živi planeta.

Na našoj Zemlji
nek' nema rata
neka su sa svojom djecom
i mama i tata.

Mirna Ilakovac, 4.a

VJETAR SVIRA

Slušala sam pjesmu
Pjesmu jednog vjetra
Svakog dana svira
Grančicama mira.

Zato ljudi, čujte
Što nam vjetar svira
Jer do ljubavi stižemo
Stazama mira.

Sanja Jerković, 4.c

MOJ DJED

Moj djed živi u Donjim
Andrijevcima. Često idem k
njemu. On je veseo i dobar. Malo
je nepažljiv pa često strada, ali
uvijek sve dobro završi.
On ima traktor pa ga vozimo
zajedno, a ponekad mi dozvoli pa
malo vozim sam. Moj djed je
poseban, jako voli svoje životinje,
svoj šljivik, vinograd i svoje
imanje. Najviše ipak voli nas,
djecu, svoju unučad. Želio bih da
moj djed dugo živi, jer ga puno,
puno volim.

Zvonimir Buzatović, 3.a

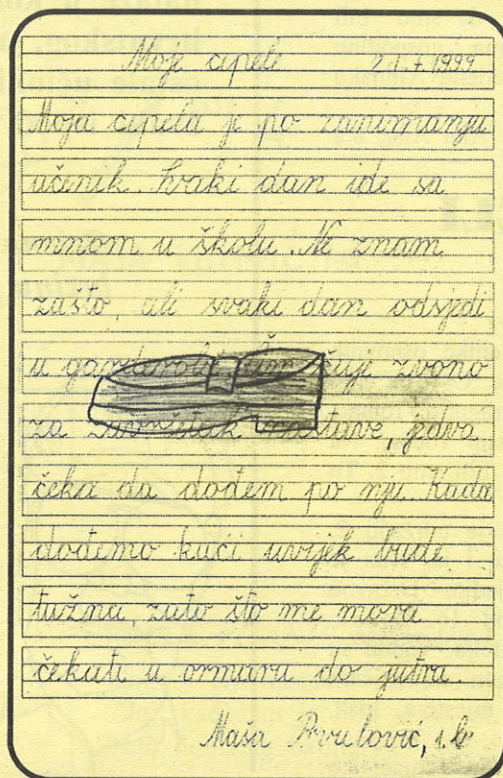
Marina Vilić, 6.a

UČINJENA MI JE NEPRAVDA

Opisujem svoj događaj zato što je
pravda pobijedila.

Stigao sam kući umoran, legao
sam na krevet i zaspao. Ubrzo je
došla strina s bratićem i zamolila
je moju mamu da ga pričuva. Ja
sam se probudio, a pokraj mene
ležala je prazna vrećica bombona.
Mama me je okrivila da sam ih ja
pojeo. Rekao sam mami da sam
samo spavao, a ona me proglasila
lažljivcem i otišla u kuhinju. Vidjela
je moga bratića kako baca papiriće
bombona u smeće i shvatila da sam
govorio istinu. Nije se ljutila na
bratića zato što je bio mali. Mislim
da je pravda važna.

Jakov Martić, 3.b

ŠPORT

KOŠARKAŠICE TIK DO VRHA

U našoj školi 4.3.1999. je vladala neuobičajena atmosfera. poslije svakog sata trčali bismo u dvoranu da saznamo tko je u vodstvu trenutačne utakmice. Došao je red i na nas. Bili smo preuzbuđeni. Stribina se čulo navijanje s jedne strane za nas, a s druge - OŠ "Hugo Badalić". Utakmicu smo pobijedili s 20 razlike i bili smo vrlo sretni. Sljedeću utakmicu nismo mogli dočekati. Igrali smo protiv Okučana. Utakmica je završila našom pobjedom! A onda je došlo najveće uzbuđenje: utakmica za Državno prvenstvo u Požegi. Pobijedili smo našu prvu utakmicu protiv Višnjevca. Također i sljedeću! A onda finale! Požega i mi! Požega je otišla na Državno, a mi smo samo mogli plakati i žaliti. Tješilo nas je uvjerenje da smo bili najbolji! Zahvalni smo našim trenerima, gospodinu Leonu Fajdetiću i učitelju tjelesnog Mladenu Alinjaku što su nas doveli do vrha.

Ana Alar, 8.a

CRNO - BIJELI POTEZI

Gradsko natjecanje u šahu za učenike osnovnih škola je održano 26. veljače 1999. godine. Osvojili smo 1. mjesto. Našu momčad činili su: Dragutin Tomac, Ivan Pejaković, Hrvoje Tolić i Augustin Tomac. Na Županijskom natjecanju, 5. ožujka 1999. bili smo 2. Tu je našoj igri bio kraj.

Županijsko pojedinačno natjecanje je održano 2. ožujka 1999. Nastupili su Ivan Pejanović i ja. Ivan je zauzeo 3. mjesto, a ja sam pobijedio. Državno natjecanje održano je u Karlobagu od 16. do 18. travnja 1999. Sudjelovalo je 18 natjecatelja. Vodile su se strpljive, ali "ogorčene bitke". Nakon dramatičnih partija zadovoljio sam se jedanaestim mjestom. Ipak, to je Državno natjecanje.

Augustin Tomac, 8.b

Razbija RIGa

Top ljestvica "Nadmudrenih" učitelja

1. Ivan Kovačević-švedski stol u zadnjim klupama
-dobre ocjene za "odgovaranje"
(čitanje iz knjige)
2. Vinko Parašilovac-pomanjkanje kreda sa stola,
te gela "s učinksom mokre
kose" iz kabinta
-doručak na satu
3. Mirjana Štefanek-odlazak na "sahranu"(na kej"
-maštovite isprike za
neopravdane sate (želite li
znati više, obratite se 8.d)
4. Marko Mađarević-"slučajno" zaboravljene karte
za odlazak sa sata.
5. Nela Dončević
-čitanje zadaća iz tuđih
bilježnica
-pomoć "Plavog orkestra"
za pisanje haiku poezije
-kolektivni dogovor za
nepisanje zadaće

*Pozdrav razrednici Vesni Bušić!
Hvala joj na uzalud potrošenom
vremenu i sve najbolje u njenoj
ekološkoj karijeri.*

**Ocjena 5 najviše žvaki koje se
nalaze u košu učionica fizike i
hrvatskog, a ocjena 1 za sve
ostale učionice u kojima je broj
žvaki ispod prosjeka!**

**Ocjena 5 nastavniku Parašilovcu - za
brzinu šlinganja opsega kocke!**

Ocjena 5 - Pejo legenda!

Taj nastavnik prava je šaljivčina,
al' ne može se poreći:
on svoj predmet objasniz' zna!
Rekoše mu da će uskoro u mirovinu
jer već dugo koristi školsku imovinu
Njemu svaki pokus uspije,
valove i svjetlost u tren razbije.
Nikome nije draga njegova jedinica
iako njemu pripada ogromna petica!

כ"ג

Stanić Željko 4.d
Š Antun Mihanović

Rebus

Presente: NOVARRI

Alma Smajlović 4.d.

MNMI

idejno rješenje za logotip
novinara METEORA
-Željko Stanić i
Marija Lovrić, 4.d

Ocjena 1 - masnim školskim pločama!

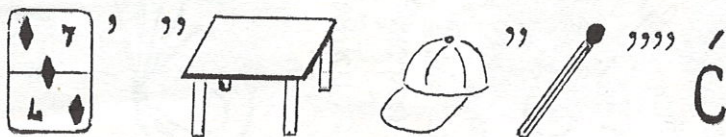
Ocjena 5 - fakslu koji ih pere!

**U našoj školi prozori su za jedan.
Tko stane ispod njih
razbije um vrijedan!**

Na nastavi Marka prave smo bube,
jer ga se bojimo pa neka mu bude!

**Tko tebe kamenom,
ti njega školskom kiflom!**

Pronađen je šalabahter iz zemljopisa!
Oštećeni neka se javi ravnateljici!
Šifra: NEMA TE!

MAJA KUZMIĆ Z.C

Najsigurniji način da se otrujete,
postanite KEMIČARI!

Pita nastavnik Mađarević Ivicu:
"Gdje je Šibenik?"
Odgovara Ivica:
"Na zadnjem mjestu HNL!"

[illegible]

Stvar za slijet anje							
Ime							
							
							
Atlantski vojni savez							

VRUĆE PITANJE METEORA

Pogodi čiji nastavni sat počinje:
"Joj, kad sam ja bila mala, al,
sam dobivala batina!"

Rupčić T. • Stepić T. • Kajtar K. • Kajtar N. • Vukoja S. •
 Bošnjak M. • Sedmak D. • Barić J. • Čeliković K. • Vukoja J. • Mitrović B. • Popilka J. •
 Miletić M. • Samardžić M. • Alilović I. • Kerdić Z. • Bucić T. •
 Jeranica M. • Bjelobrk V. • Lazić J. • Vukoja M. • Kaurić K. • Marković D. • Jular D. •

We wish you happy 50th anniversary and many excellent students!!!

We are proud of you! We are four times older than we, 50 years? You don't look so old. Congratulations!

We destroy you and "hate" your teachers. Don't worry, be happy!

*You are the knowledge, no to build

We carry love for you. You help us to show our knowledge to the others. You remind us on childhood, game and enjoyment. You have been in our other home to lots of children. So today I like to wish you happy birthday.

From the first of birth of a new man, more than you help me to thank you because your life is the best!

Dear school, we talk horrible things about you, but deep in our heart we carry love for you.

HAPPY birthday, dear school!

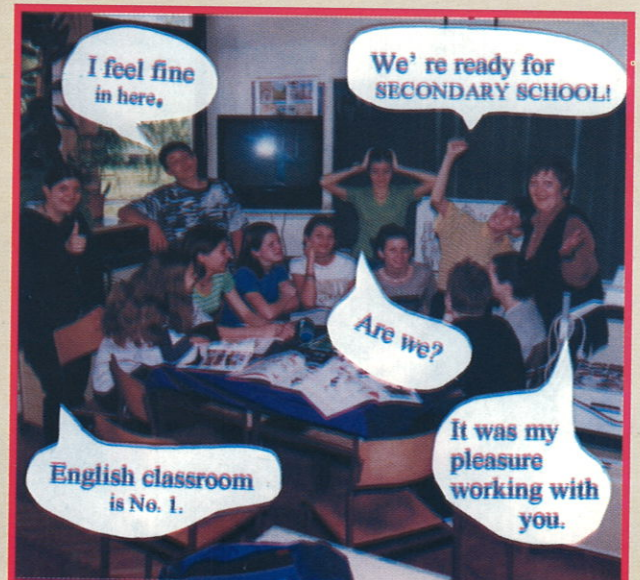
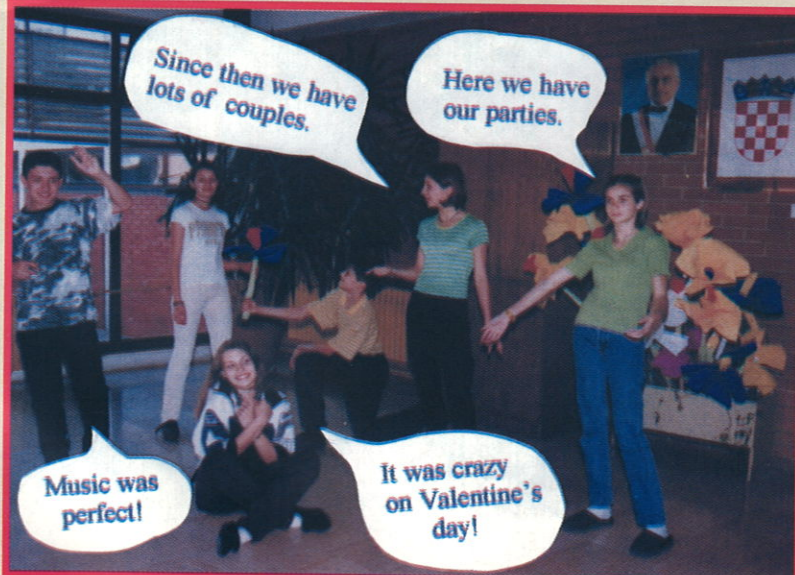
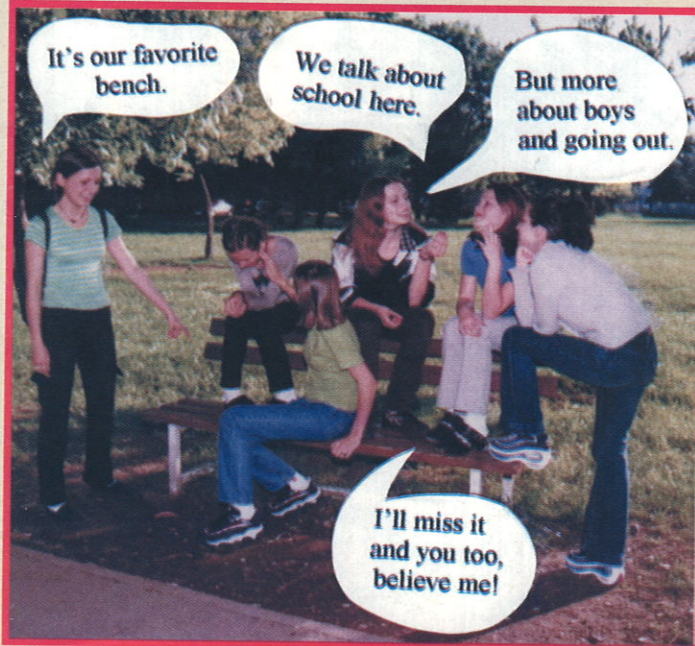
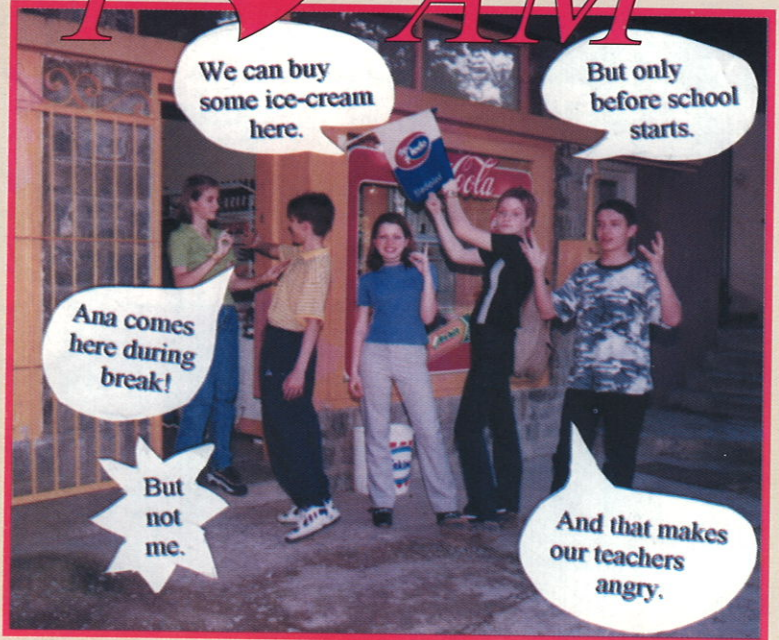
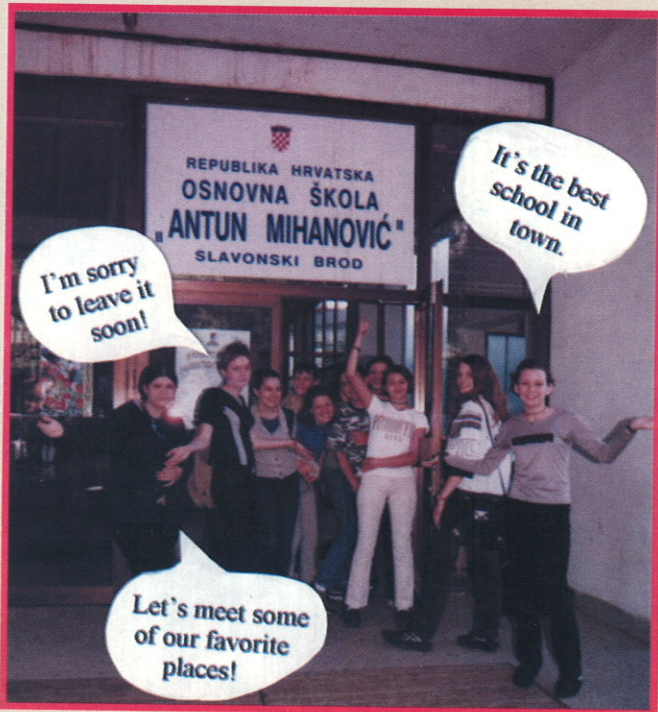
50

50

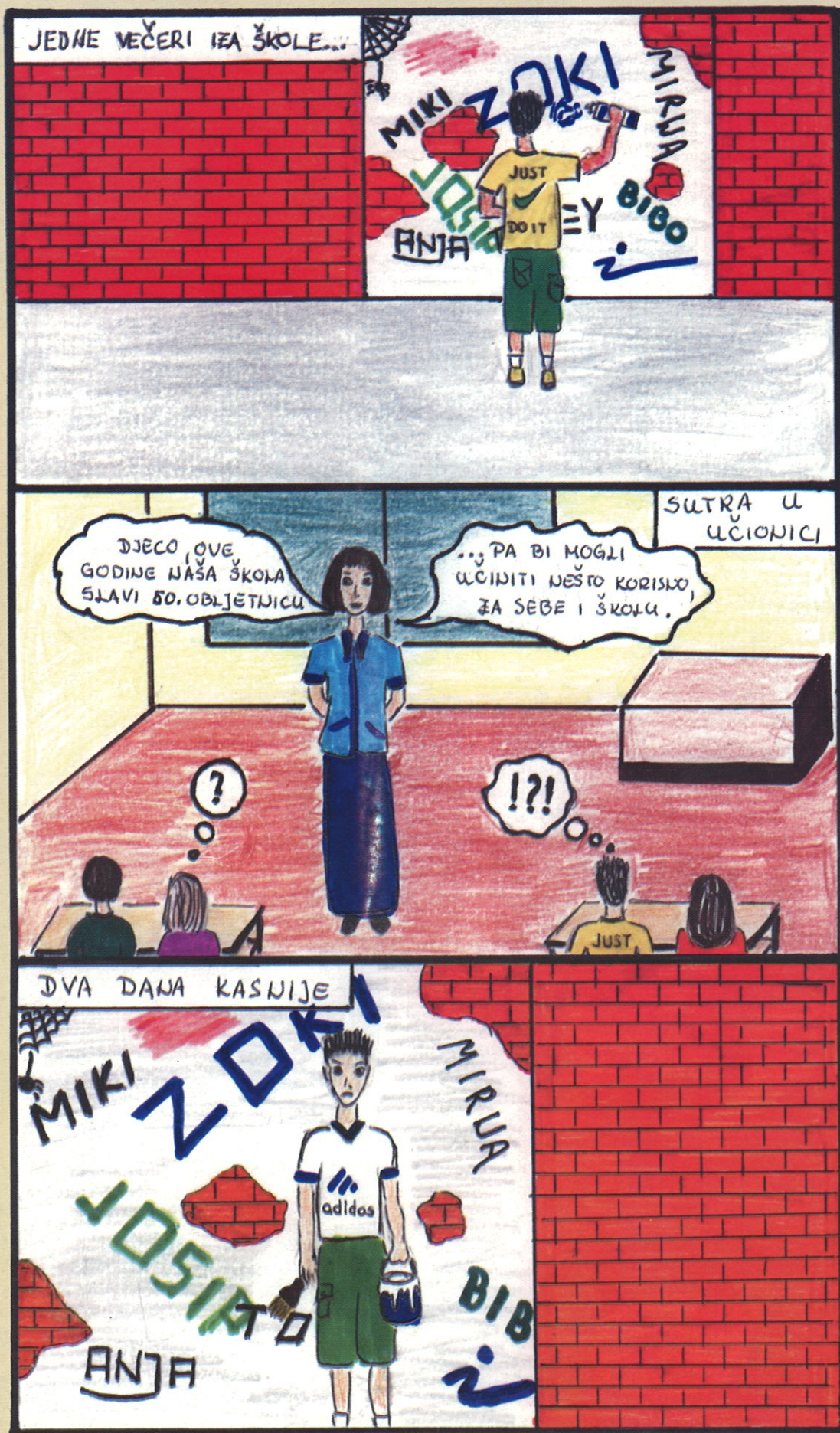
Our mothers and fathers spent many days in your hall and classrooms. Perhaps our grandmothers and grandfathers were your first students.

A C B V

I ♥ AM

ISPECI PA ZAPIŠI - ILI BRIŠI

AUTOR: MAJA KUŽMIĆ 7.c